Gondolatok a világ dolgairól egy nyugdíjas proletár szemével 11

2025

Tartalom

Fasizmus

A fasiszta-kapitalizmus a társadalmi haladás a kommunizmus elleni harc
A fasiszta-kapitalizmus elpusztíthatja az emberiséget
A fasiszta-kapitalizmus formái
A fasizmus harc az emberré válás ellen
A kapitalizmus hanyatlása rothadása a fasizmus

****

Kapitalizmus

A kapitalista az kizsákmányoló ember
A kapitalista az valóban felsőbbrendű ember
A kapitalista profit létrejöttének lényeg
A kapitalista profitja a bérrabszolgák kizsákmányolásával keletkezik
A kapitalisták profitja a dolgozó proletárok kizsákmányolásával keletkezik
A kapitalizmus a létért folyó verseny színtere
A kapitalizmus elpusztítja a beszélőszerszám emberiséget ha már nem lesz rá szüksége
A kapitalizmus lényegét röviden jellemezve
A kapitalizmus rothadása megállíthatatlan
A kapitalizmus társadalmi tudata szükségszerűen megreked az idealizmus világában
A kapitalizmus világnézetének torzulásait az idealizmus támogatja
A kapitalizmusban a világnézeti jobboldal valósul meg
A kapitalizmusban csak a tőkés az ember
A kapitalizmusban szükségszerűen és elkerülhetetlenül
Kapitalizmus

****

Világnézet

A baloldali világnézet
A demokrácia diktatúra jogállam

A dialektikus materializmus az emberré válásért
A következetesen objektív tudományos világnézet
A marxizmus-leninizmus az egyetlen következetesen objektív tudományos világnézet
A marxizmus-leninizmus világnézete
A mindörökké létező mozgó anyag
A szocialista demokrácia a valódi demokrácia
A tudományos módszer és a tudományos világnézet egysége
A tudományos világnézet
Az államhatalom az osztálytársadalmakban az uralkodóosztály érdekében működik
Az anyag mozgása megállíthatatlanul mindörökké tart
Az anyag mozgása változása a fejlődés motorja
Az idealizmus és a materializmus világnézetének hatása a jelenségek magyarázatára
Az objektív valóság megismerése
Az objektív valóság megismerése csak a tudományos módszerrel lehetséges
Az objektíven létező világ megismerése
Kommunizmus
marxizmus—leninizmus
Materializmus és a tudományos világnézet
Minden létező az anyag

****

Ember

A gondolkodó anyag
A gondolkodó emberré válás lehetősége
Az ember gondolkodó állati léte
Az emberiség létének nincs tudatos célja
Az emberré válás útja
Gondolkodó emberré válni csak a kommunizmusban lehetséges
Mi az ember
Mi az emberiség célja

****

Idealizmus

Az idealizmus a gyarló a félelemben a gyávaságban élő emberiség útja
Az idealizmus a képzelet világa

Az idealizmus a reakció szolgálatában

Az idealizmus a társadalmi haladás ellensége

Az idealizmus alapvetően a reakciós hatalom támasza

Az idealizmus világnézete a forradalomra vezet

****

Vallás

A vallás a hiszékenységre támaszkodik

A vallás a reakció szolgálatában

A vallás és az objektív valóság

Fasizmus

****

A fasiszta-kapitalizmus a társadalmi haladás, a kommunizmus elleni harc.

A termelőerők működése érdekében a szocializmusnak megfelelő szintre fejlődésével elkerülhetetlenül szükségszerű a termelőeszközök kollektív birtoklása és kollektív működtetése, a termelők és a termelőeszközök kollektív formában való egyesülése, a kollektivizmusnak, a tervgazdálkodásnak a világméretű térnyerése. Ez az emberré, a gondolkodó emberré válás egyetlen útja!

A társadalmi, nemzeti és világméretű munkamegosztás elkerülhetetlenné teszi a demokrácia fejlődését, a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokráciát, a szocialista demokráciát, a szűk körből a hatalom kiterjesztését az egész emberiség számára.

A fasiszta-kapitalizmus a körülményekhez alkalmazkodva különböző formákban a demokrácia fejlődése, a társadalmi haladás, a kollektivizmus, a kommunizmus, a gondolkodó emberré válás megvalósulása ellen küzd.

A kapitalizmus individualista erkölcse és működési módja lehetetlenné teszi az emberi és szabadság jogok, a valódi demokrácia, a szocialista demokrácia megvalósítását, a kommunista kollektivizmust, a gondolkodó emberré válást.

A kapitalizmus bérrabszolga beszélőszerszám társadalmi forma! A proletár dolgozókat kapitalista osztály-önkényuralommal kizsákmányolják! A kapitalizmusban semmilyen hatalma sincs a többségben lévő proletár dolgozóknak! A kapitalista törvényhozásba nem szólhatnak bele a beszélőszerszámok! Hasonlóan, mint a többi szerszám.

A termelőerők kapitalista-szocializmussá fejlődésével a hanyatlóvá váló kapitalizmus <u>világméretekben már képtelen uralkodni az általa kifejlesztett termelőerők felett</u>, ami leküzdhetetlen világméretű válságokkal, háborúkkal, népirtásokkal, embertelenségekkel jelentkezik, a védelmében szükségszerűen megjelenő **<u>fasiszta-kapitalizmus</u>**sal azonban az emberiséget a pusztulás fenyegeti!

A fasiszta-kapitalizmus elpusztíthatja az emberiséget!

A termelőerők fejlődésével túlérett kapitalizmusban az élősködők korlátlan egyéni érdekeltsége, hatalma miatt a verseny már öncélúvá, így egyre inkább károssá, sőt a fejlődés érdekében egyre inkább hatástalanná válik. Az élősködők már nem a létfeltételeikért versenyeznek, hanem a totális hatalomért, így ez már csak végjáték az embe-

riség kárára. Már az első világháború is a királyok, a grófok, a nagytőkés élősködők hatalmi játéka volt 20 millió áldozattal, ami később egyre több áldozatot követelt és követelni fog.

A népi demokrácia forma segíthet a fasizmus legyőzésében

Az alapvetően az individualizmusra épülő túlfejlődött kapitalista politikai-gazdasági-társadalmi modell azonban gátolja a kollektivizmus megvalósulását és lehetetlenné teszi a társadalom továbbfejlődését a valódi demokráciába, ezzel fékezi az emberiség gondolkodó emberré válását. Az emberiség léte számára kiút lehetne a szocializmus felé a népi demokrácia, de ez a kapitalizmusban csökkenti az élősködők hatalmát, amit azonban a fasizmussal védenek, akár az emberiség mindhalálig.

Az emberiség a kapitalista-fasizmussal a vesztébe rohan

A fejlett termelőerőket azonban már csak a mindenkire kiterjedő valódi gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságra alapuló demokráciával lehet kordában tartani. A kapitalista osztály-önkényuralom erre alkalmatlan. A fejlett kapitalizmus fasizmussá vált, a háborúk, a népirtások állandósulnak, az embertelenség, az élősködés fokozódik, a demokrácia hanyatlik, az erkölcs rothad, a világnézet nem felel meg a kor lehetséges színvonalának. A fasiszta-kapitalizmus társadalmi tudatában élő emberiség valójában, cselekvően nem ítéli el hatásosan ezeket a bűncselekményeket, ezeket a hibákat, de ez az emberiség kiirtását okozhatja. **Ébresztő emberiség, mert baj lesz!**

A fasiszta-kapitalizmus formái.

A fasiszta-kapitalizmus a polgári demokráciában működve a mosolygó fasizmus, amely az USA-ban és a szövetségeseiben, Angliában, a háború utáni EU-ban, stb. valósult meg, ahol a demokrácia és az emberi jogok a dolgozó proletár többség számára csak a beszélőszerszám színvonalán valósulhatnak meg. A fasizmus egyetlen ellensége a CCCP, majd a szocialista világrendszer volt! A Szovjetunió bukásával a fasizmus világrendszer lett!

A demokráciát elvető fasiszta forma a klasszikus hitleri fasizmus, ahol már nyíltan jelentkezik a demokrácia, a szabadságjogok és az emberi jogok elnyomása. A hitleri fasizmus létrejöttében meghatározó volt a mosolygó fasizmus, az USA szerepe.

A földön a fasiszta-kapitalizmus az USA mosolygó és a hitleri fasizmus formákat a szükségnek megfelelően valósítja meg. Mindegyik fasiszta formára jellemző a bérrabszolgaság és haladó gondolkodók, a kommunisták szükség szerinti elnyomása, üldözése vagy kiirtása, a dolgozó proletárok feletti kapitalista osztály önkényuralom, az élősködés.

A kapitalizmus működési módja, az individualista erkölcse, a világnézete, valamint a termelőerők viszonylagos (a kommunizmushoz még elégtelen) fejletlensége nem teszi lehetővé a kollektív társadalmi formát, ami nélkül nem valósulhatnak meg teljességükben az emberi jogok, a szabadságjogok , így a valódi demokrácia sem. A fasiz-

mus a gondolkodó állat!

Mert a kapitalizmus még szükségszerűen a beszélőszerszámok világa. Így az emberiség számára ez még csak az egymás ellen harcoló gondolkodó állatok kora lehet. Mert a gondolkodó képesség a valódi demokrácia, a kollektivizmus megvalósulása helyett alapvetően még csak a túlélés érdekében az egymás ellen harcoló ember-állatok egyéni létét szolgája. Így ez alapvetően még csak az individualizmus kora lehet, azonban a **polgári viszonyok kialakulásának korszakában az individualizmus, a liberalizmus koncepciója pozitív szerepet töltött be**!

A fasizmus harc az emberré válás ellen!

A fasizmussá vált hanyatló, rothadó kapitalizmus a fasiszta-kapitalizmus. Ami a kapitalisták társadalmi helyzetével, a világnézeti, a társadalmi tudat és az erkölcs feletti uralmával, a gazdasági-politikai hatalmával, a törvényhozói és az államhatalmával sikeresen uralkodik, élősködik a kapitalizmus érdekében a proletárok felett. Ezért még az osztályellenségei között is nagy tömegben talál osztály-öntudatlan proletár bérrabszolga, lumpenproletár és csőcselék híveket.

Azonban mivel a termelőerők fejlődésével érik a szocializmus a kapitalizmus méhében, így a kapitalizmus harcolni kénytelen a szocializmusra jellemző emberi jogok és a kollektivizmus forma szükségszerűsége, a valódi demokrácia megvalósulása ellen. A társadalmi tudat uralma érdekében a **kapitalista-szocializmus** hatékony fegyvere a szociális demagógia, amit lényegében a kapitalista kizsákmányolás hatékonyságának növelésére, a proletárok osztály öntudatának letörésére használ.

A **kapitalista-szocializmus** a szocializmus értékeiből átvett (a köztudatban érlelődő igény) és a körülmények célszerű felismeréséből fakadóan, de alapvetően a demagógia módszerére támaszkodva azonban mégiscsak megvalósít néhányat a **valódi szocializmus** értékeiből, de mellette, a kapitalizmus védelmében megvalósul bérrabszolgák kordában tartására **a fasiszta-kapitalizmus**, a kapitalista osztály-önkényuralom is. A kapitalizmusban nincs helye a hatalomban a proletár bérrabszolga beszélőszerszámok osztályérdek-képviselőinek, a kommunistáknak. A kapitalizmusban az értékeket létrehozó dolgozó proletár az bérrabszolga, de a termelésben mégis csak a beszélőszerszám a funkciója.

A kapitalizmus a fasiszta-kapitalizmussal védekezik az emberré válás ellen, a totális kapitalista osztály-önkényuralommal, a demokrácia korlátozásával, formálissá tételével vagy eltörlésével. Ez a fasiszta-kapitalizmus, a kapitalizmus hanyatló, rothadó korszaka, ami világméretűvé vált és bármilyen méretű kizsákmányolást, élősködést, törvényes és törvénytelen lopást, terrort és népirtást megtehet, akár az emberiség túlnyomó többségét ki is irthatja néhány fasiszta-kapitalista érdekében, legalábbis ez a tendenciája, amire idővel szükségszerűen a proletár osztályharc lesz a felelet.

A kapitalista-szocializmusban a bérrabszolga beszélőszerszámok számára alapvetően nem valósulhat meg az osztályérdekükben a demokrácia, általános-

ságban, érdemben nem is kerülnek be a proletárok osztályérdeket képviselő marxista-leninista kommunisták képviselői a kapitalista hatalomba, a törvényhozásba. Ez a **fasiszta kapitalizmus**.

A kapitalizmus hanyatlása, rothadása a fasizmus!

A kapitalizmus túlérésével, a hanyatlásával, a szocializmussá érésével, a védelmében végül is elvezetett a fasiszta-kapitalizmusba, a gondolkodó állat legvégső formájára, amit talán képes az emberiség meghaladni és gondolkodó emberré válni. De ez csak a kapitalizmus meghaladásával kizárólag a kommunizmusban valósulhat meg.

Azonban ez a hanyatló gazdasági-politikai-társadalmi forma a kapitalizmus szocializmussá érésével a kapitalizmus keretében már a **kapitalista-szocializmu**s megvalósulása, ami azonban nem szocializmus, hanem kapitalista osztály-önkényuralommal a körülményekhez változatos formában alkalmazkodva fasizmusként diktatúrában létező **fasiszta-kapitalizmus**. A hanyatló kapitalizmus fasiszta jellemvonása az emberiség gondolkodó állatként létezésének következménye, a világuralomra törekvő imperialista kapitalizmus felsőbbrendű élősködő rabló ragadozó állat tulajdonsága.

A **fasiszta-kapitalizmus az fasizmus**, mert a hanyatló kapitalizmus mindegyik változatában - bár megvalósulásában szélsőségesen eltérően - **kapitalista osztály önkényuralom** valósul meg, mert a hatalomban az értékeket létrehozó dolgozó proletárok bérrabszolgák, így a túlnyomó többség, a saját osztály érdekében valójában nem vagy legfeljebb csak formálisan vesznek, vehetnek részt.

A kapitalista-szocializmus a fasiszta-kapitalizmus védelmében a hanyatló, rothadó kapitalizmus, ami változatos formában a körülményekhez alkalmazkodva létezik. Alapvető célja a kapitalizmus érdekében a valódi szocializmus térnyerésének megakadályozása. De ez a forma végül is a pusztulás felé sodorja az emberiséget, mert a szükségszerűség ellen harcol és van elég lehetősége az emberiség kipusztítására. A szükségszerűség a népi demokráciába majd a szocializmusba fejlődés, de a kapitalizmus ilyen formába önmagától erre (valószínűleg) képtelen változni. Mert a kapitalizmusban nem lehet a demokráciát kiszélesíteni a dolgozó proletárok osztályérdekeire, a kizsákmányolást megszüntetni, a társadalom érdekében tervgazdálkodást, az emberi jogokat megvalósítani, a kapitalizmust a társadalom érdekének alárendelni. Erre csak a marxizmus-leninizmus vezérfonalán járó kommunista párt alkalmas, de a kapitalizmusban demokratikusan forradalom nélkül nem juthat hatalomra, mert a fasiszta-kapitalizmus ezt megakadályozza!

Kapitalizmus

****

A kapitalista az kizsákmányoló ember!

A kapitalista modellben a kapitalista embert, a felsőbbrendű kizsákmányolót, az élősködőt emberségesnek feltüntető állítás csak szélhámos demagógia lehet.

A kapitalizmus híveinek általában az az illúziójuk, hogy a kapitalista vállalkozó a társadalom számára értékes, mint kapitalista, akinek a célja nem a kizsákmányolás, nem az élősködés, bár vannak olyan elvetemültek, akik a kizsákmányolást jogosnak tartják vagy nem is értik, nem törődnek vele.

A kapitalizmus a működési módja miatt elkerülhetetlenül a kizsákmányolást, az élősködést, a felsőbbrendűséget valósítja meg.

A kapitalista felsőbbrendű a bérrabszolgáihoz képest, mert jogosnak tartja a bérrabszolgaságot, a kizsákmányolást az élősködését, de a kapitalizmusban ez másként nem is lehetséges.

Ezzel megsérti a deklarált emberi jogokat, ami megalázó bűncselekmény a dolgozó emberiség ellen.

De az élősködés, a vállalkozás lehetősége a kapitalizmus motorja! A kapitalizmus nem működik kizsákmányolás, felsőbbrendűség és az erre alapuló élősködés nélkül. Mert a profithoz a vállalkozás valódi céljához csak így juthat hozzá!

Így lesz a kapitalizmus minden formája elkerülhetetlenül világnézeti jobboldal, a felsőbbrendű és alsóbbrendű emberek, az élősködők és az őket kiszolgálók világa!

A kapitalista az valóban felsőbbrendű ember!?

A kapitalizmus hívei aljas módon igyekeznek igazolni az emberiség megosztottságának jogosságát, elkerülhetetlenségét, a kapitalista-bérrabszolga viszonyt. A kapitalizmus hívei a kapitalista, a nemzet, a faj felsőbbrendűségét, élősködését nyíltan vagy a polgári „demokráciával“ álcázva burkoltan hirdetik. Lásd a **hitleri fasizmust** vagy az USA polgári demokráciával álcázott **mosolygó fasizmusát**. A fasizmus a felsőbbrendűségért küzdők harca!

A fasizmusnak két jellegzetes alaptípusa van, a hitleri klasszikus és az USA polgári demokráciában működő mosolygó fasizmusa. A fasizmus a kapitalizmusban a körülményekhez alkalmazkodva az alaptípusokat kombinálva változatos formában valósul meg.

A fasizmus az kapitalista osztály önkényuralom. A kapitalista hatalomban a dolgozó proletároknak, a túlnyomó többségnek nincs osztályérdek képviselője. Ez való-

jában minden kapitalista formában megvalósul.

A kapitalizmus hívei szerint a kapitalizmus a bérrabszolgáknak jó, mert a kapitalista a kiemelkedő képességével a jótevőjük így jogosan felsőbbrendű kenyéradó gazdájuk. Ezért a dolgozó proletár bérrabszolgák tűrjenek és engedelmeskedjenek kizsákmányoló és élősködő felsőbbrendű jóságos munkaadó gazdáiknak. **Ha azonban a dolgozó proletár bérrabszolgák ezt elfogadják, akkor megérdemlik alacsonyabb rendű beszélőszerszám sorsukat! A proletárok osztályharca a gondolkodó emberré válásért folyik!**

A kapitalisták a jól megfizetett hitvány osztályáruló proletár híveik közreműködésével bizonyítják be, hogy megérdemlik kivételes helyzetüket, hogy ők az emberiség érdekeit szolgálják.

Pedig a kapitalisták csak élősködők, hitvány gondolkodó **ember-állatok**, bár a szocializmusig ezt a felsőbbrendűséget, ezt a gondolkodó állatként viselkedést nem lehet elkerülni.

Az emberiség csak a szocializmuson keresztül a kommunizmusban válhat gondolkodó emberré!

A kapitalista profit létrejöttének lényege.

A kapitalista profitja alapvetően, leegyszerűsítve: A kapitalista profitja a saját tőkebefektetésén és alapvetően a kizsákmányoló tevékenységén, a „munkáján" felül a proletárok termelésével, a proletárok munkájával keletkező értéktöbbletből törvényes kizsákmányolással származik.

„**Értéktöbblet:** a tőkés gazdaságban a bérmunkás által megtermelt érték és munkaerejének értéke közötti különbözet, amelyet a tőkés ellenérték nélkül elsajátít."

Ez az általános séma, bár az, hogy a vállalkozó szellemű ember kapitalistává váljon, gyakran az átlaghoz képest kivételes képességekkel is jár, ez nem is lehet másként, de a kapitalizmus keretében végül is szükségszerűen felsőbbrendű kizsákmányolóvá és élősködővé válik!

A kapitalistának általánosságban, alapvetően nem a munkája értékének megfelelő a jövedelme, hanem a kizsákmányoló tevékenységgel az értéktöbblet elsajátítása (ingyen eltulajdonítása) alapján a kizsákmányolás.

Ezt az elsajátítást (az értéktöbblet törvényes eltulajdonítását) azért teheti meg, mert ő a termelőeszközök tulajdonosa.

A szocializmusban a kizsákmányolás bűncselekmény (a kapitalizmusban ez törvényes jog), ezért ennek megakadályozására kollektív tulajdonformában működteti a termelőeszközöket és az elvégzett munka társadalmi értéke az alapja a dolgozók jövedelmének. A szocializmus megszünteti a kizsákmányolást és az emberiség megosztottságát kizsákmányolókra és élősködőkre.

A kapitalista profitja a bérrabszolgák kizsákmányolásával keletkezik!

A kapitalizmusban az értéktöbblet alapján keletkezik a tőkés profitja, ami a dolgozó proletár bérrabszolgák által megtermelt és értékesített árból levont termelési tényező költségek, munkabérek, adók, stb. után megmarad a vállalkozó kapitalistának.

Ezt a profitot törvényesen kizsákmányolással lényegében ingyen szerezi meg a kapitalista. Ez azonban nem a munkájának megfelelő jövedelem, ez a kizsákmányoló tevékenykedése eredményeként keletkező törvényes eltulajdonítás, a kizsákmányolás eredménye.

Bár ez a leírás nagyon le van egyszerűsítve, de lényeget mégis tükrözi.

A kapitalista alapvető tevékenysége a profitja érdekében a kizsákmányolás szervezése, amit azonban rábízhatja a jól fizetett proletárokra is (a munkásarisztokratákra, hivatalnokokra, szakemberekre), így ez már tisztán élősködés.

Azonban a kapitalista végezhet és gyakran végez is a társadalom számára hasznos munkát is, de alapvetően az értéktöbblet, a saját profitja a motiváló, a cél, amihez a dolgozó proletárok kizsákmányolásával jut, ami a kapitalizmus modellben elkerülhetetlen gazdasági szükségszerűség, a kapitalizmusban alapvető törvény.

Bármit lehet képzelődni, hazudozni, a tőkés termelés célja, a maximális profit elérése, amihez csak kizsákmányolással juthat hozzá a tőkés!

A kapitalisták profitja a dolgozó proletárok kizsákmányolásával keletkezik!

A kapitalizmusban a dolgozó proletár is a kapitalista számára csupán termelési tényező. Ő a beszélőszerszám, olyan, mint a szerszám vagy a gép, a tőkés számára termelési költség, ami a profitjához szükséges.

A kapitalista vállalkozó érdeke szempontjából a dolgozó proletár munkabére a létrehozási és működtetési termelési költsége, olyan mint az egyéb szerszámé, gépé, termelési tényezőé, amit a profitja érdekében a legalacsonyabb előállítási és működtetési áron kell tartania.

Ezen csak az osztályharc segíthet, amit a kapitalizmus minden erejével (törvényesen és akár törvénytelenül is) igyekszik letörni! Az osztályharc csökkentheti a kapitalisták élősködését, de ez csak a szocializmus/kommunizmusban szűnik meg.

„A munka, Marx meghatározása szerint, „az ember és a természet között végbemenő folyamat ... A társadalmat körülvevő földrajzi környezet az anyagi javak termelési folyamatának természeti alapja.”

Az értéktöbbletből származó profitot a kapitalista a saját élősködésére törvényes kizsákmányolással, azaz ingyen törvényes eltulajdonítással ellenszolgáltatás nélkül elveszi a dolgozó proletároktól, mert a proletár dolgozó bérrabszolga az beszélőszerszám, az alacsonyabb rendű ember, akit törvényesen ki lehet zsákmányolni.

Az emberi jogai ennyit érnek csupán, termelési költség a kapitalista számára.

Még akkor is, ha néha megsimogatja a bérrabszolgái buksiját, mint ahogy a kutyáját szokta. Hmmm … na na, azért ne túlozzunk! A kutyája ugathat neki, de a beszélőszerszámnak kuss, különben megtanul repülni!

A kapitalizmus a létért folyó verseny színtere! Hasonlóan, mint az állatvilágban.

A **verseny** azonban nem rossz, előreviszi a fejlődést. Azonban idővel a kíméletlen **verseny**, a kapitalizmus működési módja, a termelőerők világméretűvé fejlődése, növekedése már embertelenné, feleslegessé, értelmetlenné, pusztítóvá válik. A kapitalizmusban azonban ez elkerülhetetlen!

Mert a kapitalisták konkurenciaharca lehetetlenné teszi az emberiség érdekében a népgazdaság, a világgazdaság szükségszerűvé, elkerülhetetlenné váló észszerű tervezését, szervezését. A profitért folyó verseny miatt a kapitalista világgazdaságban elkerülhetetlenül az anarchia az úr!

A kapitalizmus a működési módja lehetetlenné teszi az emberi jogok, a társadalom, a demokrácia fejlődését, az emberiség harmonikus együttműködését. Az emberiség elkerülhetetlenül megoszlik kapitalista élősködőkre és az őket kiszolgáló bérrabszolga dolgozókra!

A kapitalizmus fennmaradása már csak a fasizmus különböző formáival lehetséges, a hitleri fasizmustól az USA mosolygó fasizmusáig változatos formákban megvalósulva.

A hanyatló, rothadó kapitalizmusban a tervszerűség helyett az értelmetlen felesleges verseny az emberiséget szélsőségesen egyre inkább megosztja és válságok, háborúk, világháborúk, népirtások pusztítanak, dühöngenek a földön. Ez még csak a gondolkodó anyagnak a gondolkodó állat kora.

Az így megosztott emberiséget a termelőerők világméretű anarchiája, a kíméletlen, embertelen verseny végül a pusztulással fenyegeti. A kapitalizmus gazdasága társadalmilag és világméretekben alapvetően szervezhetetlen, mert individualista az erkölcse, tudománytalan zavaros a világnézete. Így a megosztottságában anarchiában rothad a társadalom és az emberiség szenved. A kapitalizmusban bérrabszolgaságban él az emberiség túlnyomó többsége!

A kapitalizmus elpusztítja a beszélőszerszám emberiséget, ha már nem lesz rá szüksége

A kapitalizmus hihetetlen mértékben szélsőségesen megosztott bérrabszolgatartó társadalom, az emberiség túlnyomó többsége csak beszélőszerszám, csak az élőskö-

dők hasznáért élhet és ha nem lesz rájuk szükség, akkor pusztulhatnak, akár milliárd számra is. Ez az individualizmus eredménye, azonban a termelőerők alacsony színvonalán még csak ez lehetséges és ekkor még ez a legmegfelelőbb forma. Azonban ez így még csak a gondolkodó állat színvonala, ahol a létfeltételekért való küzdelemben az emberben még domináló az állati eredet.

A kapitalizmus individualizmusának döntő hibája, hogy lehetetlen az emberiség valódi érdekeken való összefogása, lehetetlen a valódi demokrácia megvalósítása. Bármennyire is koncentrálódik a hatalom, bármennyire is a totális diktatúrába alakul, nem közvetlenül az emberiség szükségletére termel, hanem egyéni érdekből az egyének közötti harccal a saját haszon a meghatározó, ami szélsőségesen megosztotta az emberiséget. A kapitalizmusban ez nem lehet másként. A szociális demagógia, a hamis idealista világnézet, a vallás mind ezt szolgálja. A kapitalizmusra jellemző az ember-ember közötti harc, a létfeltételekért történő állati színvonalú versengés, ahol értelmetlen demokráciáról beszélni, mert alapvetően harc van. A harcban és a háborúban azonban sérül, korlátozódik, megszűnik a demokrácia.

A kapitalizmus lényegét röviden jellemezve!

Bérrabszolgatartó, kizsákmányoló, élősködő, árutermelő piacgazdaság.

A kapitalizmusban a dolgozó proletár az bérrabszolga, aki beszélőszerszámkén él, aki a munkaerő áru, a termeléshez szükséges termelési költség.

Azonban a kapitalizmusban „a munkaerőnek mint árunak az értékét az a munkaidő méri, amely a munkás létfenntartásához és fajfenntartásához szükséges dolgok előállítására kell.” – Marx.

A kapitalizmusban az emberiség túlnyomó többsége dolgozó proletár, aki az értékek, az értéktöbblet, a kapitalisták profitjának létrehozója, azonban még beszélőszerszám ember.

Mert alapvetően minden ami a kapitalizmusban működik a kapitalisták profitja érdekében az ellenőrzésével történik.

A szocializmusban a dolgozó már nem proletár, nem munkaerő áru, a termelőeszközöket a társadalom kollektív formában tervgazdálkodással üzemelteti. A dolgozóknak a munkájuk társadalmi hasznossága szerinti a jövedelmük, az értéktöbblet az egész társadalom javát szolgálja.

A kapitalizmus rothadása megállíthatatlan!

A kapitalizmusban elkerülhetetlenek a válságok, a háborúk, a népirtások, a felsőbbrendűség, az emberi és szabadságjogok megsértése, a bérrabszolgák feletti kapitalista osztály önkényuralom a fasizmus. A kapitalista hatalomban a túlnyomó többségben lévő dolgozók osztályérdekeinek nincs törvényes képviselője. Ez önkényuralom, ez

fasizmus! A fasiszta-kapitalizmus!

A kapitalizmus individualista erkölcse és a működési módja miatt az élősködők határtalan pazarlása alakul ki, a termelésben szinte állandóan sok és felesleg van, válság válságot követ. Azonban a földön élő proletárok jelentős része mégis nyomorog, sőt pusztul is. A dolgozó proletár többség nem képes a termelőerők elért lehetőségeinek megfelelő emberi létet élni.

De nagyon érződik a rothadás bűze, persze csak azoknak, akik a tudományos világnézettel rendelkeznek, a többség azonban birka módon gondolkodó állatként él. Ez a fasiszta-kapitalizmus nevelése, erkölcse!

A **gondolkodó anyag** a kapitalizmus végéig alapvetően még csak a **gondolkodó állat** formában létezhet. **Gondolkodó emberré** az ember-állat csak a szocializmuson keresztül a **kommunizmusban** válhat! A gondolkodó ember a szocialista demokráciában, az egyenjogúságon alapuló kollektív társadalmi formában humánus emberként képes létezni.

A kapitalista modell alapján az emberiség érdekében a világgazdaság tervezhetetlen, szervezhetetlen, az anarchia, a káosz uralkodik a földön. A hihetetlen mértékű kapitalista kizsákmányolás, élősködés, pazarlás miatt nincs és nem is lehet a lehetőségekhez képest megfelelő a túlnyomó többség, a dolgozó proletárok számára a fogyasztás. Pedig a termelőerők fejlettsége már lehetővé teszi a megfelelő, az elfogadható életszínvonalat az egész földön, már talán a szocializmust is.

A kapitalizmus társadalmi tudata szükségszerűen megreked az idealizmus világában

A társadalmi haladást szükségszerűen és elkerülhetetlenül elnyomó, a reakcióssá váló kapitalizmusnak a létérdeke fűződik a tudománytalan idealista világnézethez. A kapitalistának alapvetően a profitja határozza meg az érdekét és a tudatát. Ennek védelmében vált a kapitalizmus világnézete egyre tudománytalanabbá és végül megrekedt az idealizmus képzeletvilágában. Ez az emberiség számára nagyon veszélyes, mert a világnézete a hamis tudománytalan idealizmus útján járva jutott el végül is a fasizmusba. **Ez a fasiszta-kapitalizmus, a kapitalista osztály önkényuralom!** A kapitalizmusnak más útja nem lehet, ha fenn akar maradni! A kapitalizmus elkerülhetetlenül az idealizmus útján kénytelen járni, mert a tudományos világnézet a létét fenyegeti.

A kapitalizmusnak már nem érdeke a társadalmi haladás, a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokrácia, az emberi jogok, a gondolkodó emberré válás, a kollektivizmus, ezért elkerülhetetlenül az idealizmus képzeletvilágához fordult, mert a következetesen objektív tudományos világnézet az érdekeit nem támasztja alá. A társadalmi haladás híveinek viszont a következetesen objektív tudományos világnézet az érdeke, ami a következetesen objektív tudományra támaszkodik, kibékíthetetlen ellentétben az idealizmus hamis képzeletvilágával.

Az idealizmus hamis tudománytalan világnézetei a társadalmi haladás ellenes reakciós kapitalizmus legfőbb támaszává váltak. Az „okos” idealista emberek által kitalált világképet felületesen vizsgálva az gyakran valósnak tűnik. Ami ha a kapitalizmus érdekének megfelelő, akkor a hatalma segítségével bekerül a társadalmi tudatba és azt valósnak hirdetve lesz a kapitalizmus támasza, ezzel gátolja, késleletei vagy akadályozza a társadalmi haladást.

A társadalmi haladás az emberi jogok, a szabadságjogok, a demokrácia, a társadalmi modell fejlődését jelenti. A kapitalizmus minden formája szükségszerűen reakciós, beszélőszerszám, kizsákmányoló, élősködő társadalmi forma, csak így működik. Ezért a kapitalizmusnak a társadalmi haladás kiszélesítése, megvalósítása nem az érdeke, sőt ellenérdekelt. Az idealizmus ezt szolgálja.

Azonban, ha ráébrednek a beszélőszerszámok tömegei, hogy valójában csak az élősködő kapitalisták érdekében létezhetnek vagy pusztulnak el, akkor jön a forradalom vagy a csőcseléket felhasználva a totális fasiszta-kapitalista terror. A kapitalizmus működési módja miatt elkerülhetetlenek a társadalmi katasztrófák, a háborúk, a népirtás, a tömeges nyomor és pusztulás. Ez ébreszti rá a beszélőszerszámokat, ha élni akarnak a forradalom, a társadalmi haladás, a tudományos világnézet, a marxizmus-leninizmus, a dialektikus és történelmi materializmus szükségességére, az ez alapján történő cselekvésre.

A kapitalizmus világnézetének torzulásait az idealizmus támogatja!

A kapitalizmusnak muszáj az élősködő hatalma érdekében a dolgozó emberiség számára a hamis társadalmi tudatot, a vallásos idealista világnézetet, a felsőbbrendű/alsóbbrendű erkölcsöt nevelni, mert a kapitalisták élősködése enélkül lehetetlen volna. A kapitalizmus alapvető társadalmi osztályai a felsőbbrendű élősködő kapitalisták és az őket kiszolgáló alsóbbrendű dolgozó proletár bérrabszolga beszélőszerszámok. Ennek tükörképe a kitalált felsőbbrendű isten és az alárendelt emberiség viszonya, ami azonban tudománytalan hamis idealista világnézet! Az istent a tudomány még nem fedezte fel! A kapitalizmus osztályviszonyai azonban mégis ehhez hasonlítanak!

A fasizmussá fejlődött kapitalizmus ezen az úton jár. Ez azonban az emberiség pusztulását okozhatja. A fejlett emberiség csak a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokráciában létezhet! Ez a szocialista demokrácia!

A világkép akkor hamis, ha az állításai tudománytalanok, ha letér a következetesen objektív tudományos útról és eljut a képzelet által egy kitalált virtuális világba. Ami azonban egy kisebbség érdekének alárendelten a valóságban csak súlyos katasztrófák által működik. Ez a hamis virtuális kitalált világ azonban megfelelő a reakciós kapitalista hatalom érdekeinek, azt az erőszakkal is támogatja az objektív valóságot hirdetőkkel szemben. Hasonlóan, mint ahogy az inkvizíció tette a középkorban.

A kialakult tudományos világkép a sok ismeretlen miatt nem tükrözheti tökéletesen az objektív valóságot, így szükségszerűen vannak hibás, hiányos részei. Az objektív

világ megértése a történelem folyamán az idealizmus és a materializmus küzdelmével, a tudomány fejlődésének eredményeként közelített a valósághoz.

Az idealizmus képzeletvilága hosszútávon azonban általában veszít, bár a nagy gondolkodóinak a munkái a fejlődést is szolgálták. Az idealizmus képzeletvilágát a homályból előbukkanó ismeretlen mindig újból talpra állítja. Azonban ha a reakciós kapitalista hatalomnak az érdeke ez a tudománytalan világnézet, akkor a hamissága, a butasága ellenére is lelkesen támogatja.

A kapitalizmusban a világnézeti jobboldal valósul meg!

A kapitalizmus emberisége szélsőségesen megoszlik kapitalista kizsákmányolókra és az őket kiszolgáló bérrabszolgákra, a felsőbbrendű és az alsóbbrendű emberekre. Ez világnézeti jobboldal fő jellemzője!

A kapitalizmus beszélőszerszám társadalom!

Ezért a kapitalizmus minden változata szükségszerűen a világnézeti jobboldalt valósítja meg. Ez a megosztottság a kapitalista modellben törvényszerű és elkerülhetetlen.

Az individualizmus, az egyéni érdekeltség a kapitalizmusban éri fénykorát, nagyon hatékonyan fejleszti a termelőerőket, egészen a hanyatlásig, majd lassan átalakul kapitalista-szocializmussá, a védelmében a fasiszta-kapitalizmussá, kapitalista osztály önkényuralommá és mindvégig minden változata a világnézete jobboldali marad.

A termelőerők fejlődésével érik a kapitalizmus méhében a szocializmus lehetősége, szükségszerűsége és elkerülhetetlensége, a kollektív társadalmi forma. Erre a kapitalizmus válasza a kapitalista szocializmus, ami azonban nem szocializmus, hanem kapitalizmus, kizsákmányolással, élősködéssel, szociális demagógiával, amit a fasiszta-kapitalizmussal, a kapitalista osztály önkényuralommal véd meg.

A kapitalizmusban csak a tőkés az ember!?
Valójában igen! De akkor ki, mi a beszélőszerszám?

Mivel a kapitalizmusban a termelési eszközök alapvetően magántulajdonban és a kapitalista állam tulajdonában vannak, ezért a termelés minden költsége is tőkés befektetés a befektető profitja vagy, a kapitalizmus működése érdekében.

A kapitalista állam tőkebefektetése a kapitalizmust szolgáló befektetés, semmi köze a valódi szocializmushoz!

A kapitalizmusban a munkaerő áru, a proletár bérrabszolga munkabére is termelési költség. Ami emberileg a proletár bérrabszolga munkaerejét munkabéréért megvásá-

roló tőkés profitja érdekének alárendelten alakul, úgy mint az egyéb termelési költségek. Így lesz a dolgozó proletár beszélőszerszám!

Egyszerűen, a kapitalizmusban csak az elenyésző kisebbségen létező tőkés az „ember“!(?). Mert a túlnyomó többség, a dolgozó proletár bérrabszolga csak termelési tényező, aki a kapitalisták profitérdekeit szolgálja.

Ez antihumánus, ez embertelen, az emberi jogokat sérti. A kapitalizmusban az emberiség túlnyomó többsége még csak a gondolkodó ember-állat lehet, mert a kapitalizmus még csak a beszélőszerszám emberiség kora!

A gondolkodó anyag az ember!

A kapitalizmusban a túlnyomó többség a dolgozó proletár, az beszélőszerszám, aki a kapitalizmus végéig alapvetően csak szerszámkészítő, használó ember-állatként létezhet, ezért még csak a gondolkodó állat lehet. Amint képessé válik demokratikus kollektív társadalmi formában létezni, csak akkor válhat gondolkodó emberré. Ez a kommunizmus kora!

A kapitalizmusban szükségszerűen és elkerülhetetlenül szélsőségesen megosztott az emberiség!

Az emberiség a kapitalizmus minden formájában szélsőségesen megosztott élősködőkre és az őket kiszolgálókra. Ezt fenntartani csak erőszakkal lehet. Ezt csak a következetesen objektív tudományos világnézet, elsősorban a marxizmus-leninizmus következetes híveinek, a kommunista világnézet képviselőinek az elhallgattatásával, az elnyomásával, akár az üldözésével vagy a kiirtásával képes a kapitalizmus megoldani.

A **fasiszta-kapitalizmus** ezt szolgálja, de ez szükségszerűen az emberiség kipusztuláshoz vezető út. **A hanyatló, rothadó kapitalizmus minden formája fasiszta-kapitalizmus, kapitalista osztály önkényuralom a dolgozó proletár bérrabszolga beszélőszerszámok feletti diktatúrával.**

A társadalomban együtt élő emberek létérdekei alapvetően azonosak, élni akarnak, amihez a létfeltételek megteremtése szükséges. Azonban az emberek különbözőek is, eltérő a genetikájuk és különbözik a születésük, a fejlődésük, a létezésük körülményei.

A kapitalizmusban ez szükségszerűen különböző képességű és lehetőségű, világméretekben szélsőségesen megosztott emberiséget hozott létre. Ami szélsőségesen megosztott antagonisztikusan ellentétes érdekű, egymás ellen harcoló, élősködő, dolgozó, nyomorgó, pusztuló emberek együttélését okozza. Miközben az elenyészően kevés igazi fasiszta-kapitalisták által ellenőrzött pusztítóerők képesek az emberiség kiirtására. A kapitalizmus féktelen versengése, élősködése az emberiség kipusztulását okozhatja.

Az emberiséget a szélsőséges megosztottságtól, az élősködéstől, a kipusztulástól

csak a kommunizmus/szocializmus mentheti meg.

Kapitalizmus

„A kapitalizmus a feudalizmust felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, amely a termelési eszközök magántulajdonán, a bérmunka kizsákmányolásán alapszik.

A tőkés termelés alaptörvénye: az értéktöbblet-szerzés. A kapitalizmust a termelés anarchiája, időszaki válságok, krónikus munkanélküliség, a tömegek nyomora, konkurencia és háborúk jellemzik.

A kapitalizmus alapvető ellentmondása a munka társadalmi jellege és az elsajátítás magántőkés formája közötti ellentmondás, mely a tőkés társadalom két alapvető osztálya, a proletariátus és a burzsoázia antagonizmusában nyilvánul meg.“ - Marxista fogalomlexikon

Proletár nem rendelkezik termelőeszközzel, így a léte érdekében kénytelen eladni a munkaerejét a termelőeszközzel rendelkező tőkésnek. A proletár dolgozó így lesz a bérmunkás, akinek a bére az előállítási és működtetési költsége, amit a tőkés, mint minden árut, mint a szerszámot a legalacsonyabb szinten tartja. Így lesz a dolgozó proletár a beszélőszerszám, hasonlóan, mint a rabszolgatartó társadalomban. Bár a kapitalizmusban már szabadon, csak a létérdeke kényszer miatt válik beszélőszerszámmá!

A kapitalizmusban a beszélőszerszám emberi és szabadságjogai, a demokráciája csak ezen a szinten valósulhat meg. Azonban a szerszámnak, így a beszélőszerszámnak semmi köze a hatalomhoz, ez valósul meg a kapitalizmusban.

A dolgozóknak csak a szocializmusban, a valódi egyenlőségen alapuló demokráciában, a szocialista demokráciában valósulhatnak meg az emberi és szabadságjogaik. A szocializmusban kizsákmányolni, élősködni már nem lehet, a kapitalizmusban azonban ez még törvényes jog.

A kapitalista profitja a bérrabszolgák által termelt és ingyen elsajátított értéktöbbletből származik. Az értéktöbblet a termelési költségek, beruházások és adók levonása után megmaradó haszon, ami a tőkésé, amihez törvényesen a bérrabszolgák kizsákmányolásával jut hozzá.

Világnézet

****

A baloldali világnézet

A világnézeti baloldal legfontosabb jellemzője a humánus emberré válás, a gondolkodó emberré válás hirdetése és törekvés a megvalósítására. A gondolkodó emberré váláshoz elkerülhetetlen a tudományos világnézet, a dialektikus és történelmi materializmus, a kollektivizmus, a valódi, a politikai-gazdasági-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokrácia, az emberi és szabadságjogok megvalósítása. Erre alapozza világnézetét a marxizmus-leninizmus-sztálinizmus. Az ezen az úton járó kommunista pártok a gondolkodó emberré válás harcosai. Azonban ez csak a szocializmus, majd meghaladásával a kommunizmusban válhat lehetővé.

Baloldal: „a politikában általában a reakcióval szemben álló erők, pártok, mozgalmak, személyek összességének elnevezése. Onnan ered, hogy a reakció ellen küzdő, többé-kevésbé haladó pártok képviselőit egyes polgári parlamentekben a baloldalra ültették (ellentétben a reakciós erők képviselőivel, akiket a jobboldalra ültettek).

A baloldali megjelölés, ill. elnevezés azonban csak viszonylagos, mert különböző történeti időszakokban különböző tartalma van, más és más erőket képviselhet, különböző elveket és célkitűzéseket, pártokat és személyeket jelölhet; nem fejezi ki, hogy a hozzá tartozó pártok vagy személyek mely osztály vagy osztályok, érdekeinek képviselői és azok mennyire következetesek.

A baloldal legnagyobb ereje a munkásmozgalom. De a kapitalista országokban a munkásmozgalom sem egységes, lényegileg három fő irányzatra szakad: opportunista, reformista és forradalmi irányzatra. Az egész baloldal legkövetkezetesebb ereje a kommunista mozgalom.

A kapitalista országok kommunista pártjai következetesen harcolnak azért, hogy az összes baloldali erőket egységbe forrasszák, mert ez képezi az alapját valamennyi monopoltőke-ellenes erő egységfrontjának.“ - **Marxista fogalomlexikon**

A demokrácia, diktatúra, jogállam.

A diktatúra és a demokrácia az osztálytársadalmakban elkerülhetetlenül megtalálható, egymást kiegészítik, alapvetően az uralkodó osztály osztályuralmát szolgálják, amely változatos formában alapvetően az uralkodó osztályok számára demokrácia, az elnyomott osztályok számára azonban mindenképpen a diktatúra különböző formáiban valósul meg.

A **jogállami formában** korszerűen a polgári demokráciától a szocialista demokráciáig ez valósul meg, a joguralom a társadalom minden részében a meghatározó, de

alapvetően az uralkodó osztály érdeke a domináló.

A kapitalista jogállamban a joguralommal törvényesen a működési módja miatt alapvetően a tőkésosztály számára valósulhat meg érdemben a demokrácia, de szükségszerűen és elkerülhetetlenül diktatúra valósul meg a proletár dolgozók, a beszélőszerszámok számára.

A kapitalista jogállamban az osztályellentét antagonisztikus, kibékíthetetlen, mert a kapitalista a dolgozó proletárokon élősködik, ezt csak a proletárok tudatának, a jognak, az állam erőszakszerveinek törvényes segítségével teheti meg. A szocializmus jogállama ezt a törvényes bűncselekményt szünteti meg a proletárdiktatúrával. A szocializmusban a kizsákmányolás törvénytelen, a kapitalizmusban azonban törvényes jog.

A joguralom a parlamentekben alkotott törvényekre támaszkodva működik, a lényeg azonban az, hogy ki a hatalom birtokosa, mert a jog elsősorban az ő érdekeit szolgálja. **A kapitalista jogállamban a kizsákmányolás és az erre alapuló élősködés**, a beszélőszerszámok osztály érdekeinek az elnyomása valójában **törvényes jog alapján valósul meg**.

A szocializmus jogállamában azonban már a dolgozó nép, a többség számára valósul meg a demokrácia, a kizsákmányolás és az ezzel járó élősködés a törvény szerint már bűncselekmény, amit a diktatúrával, a proletárdiktatúrával nyom el a szocialista államhatalom. A kapitalizmus jogállamában a kizsákmányolás és az ezen alapuló élősködés törvényes, ezt a kapitalista államhatalom a törvényhozással védi, biztosítja, **de a szocializmusban ez már bűncselekmény**. A kapitalizmusban törvény védi a kizsákmányolásra használt termelőeszközök magántulajdonát, ez az alapja a kizsákmányolás, így az élősködés törvényességének.

A dialektikus materializmus az emberré válásért

Csak a dialektikus és materialista világnézetre támaszkodó, az anyag tulajdonságainak következetesen objektív tudományos módszerrel történő megismerésnek az alapján működő tudomány képes az ismeretlent, az újat, az objektív valóságot megismerni, ennek nincs használható, reális alternatívája.

Az emberiség csak olyanná fejlődhet amilyenné a természet törvényei szerint a gondolkodó anyag válhat, de ez csak akkor valósulhat meg, ha a **marxizmus-leninizmus-sztálinizmus** vezérfonalán jár, mert ez a gondolkodó emberré válás útja.

Minden új felfedezés elkerülhetetlenül a materializmusra és a dialektikus gondolkodásra vezet, még akkor is, ha ezt nem ismerik el. Mert a világ materiális természetű és a dialektika tudománya nélkül az anyag mozgását, változását, fejlődését nem lehet megismerni és megérteni. Így más, a dialektikus materializmuson kívül, valóban következetesen objektív tudományos világnézet nincs, a képzelgés, az idealizmus azonban nem alternatíva.

Mivel az anyag formái mindörökké mozgásban, változásban, keletkezésben, fejlő-

désben, pusztulásban léteznek, ezért az adott anyagi forma keletkezésének, változásának, történetének, kölcsönhatásainak, ellentmondásainak vizsgálatát dialektikusan kell megvalósítani, hogy objektíven teljességében megismerhető legyen az adott forma, az adott jelenség.

Erre szolgál a **dialektikus és történelmi materializmus tudománya**, amely következetesen az objektív tudományos módszerre alapozva a **marxizmus-leninizmus** világnézete, ami a tudomány eredményeinek alapján alakult ki és ezen az alapokon fejlődik tovább. A tudomány fejlődésével, a tapasztalatok útján járva Lenin, Sztálin, … a marxizmus vezérfonalán járva a következetesen objektív tudományos világnézetet továbbfejlesztették, amely tudomány folyamatosan fejlődik, felhasználja a következetesen objektív tudomány, a tapasztalat, a civilizáció elért eredményeit.

A termelőerők fejlődésének hatása

A termelőerők fejlődésével a létfeltételekért folytatott verseny, az ember-ember közötti harc szükségessége csökken, majd a (kommunizmusban) meg is szűnik, értelmetlenné válik. Előbb-utóbb a fejlett termelőerőket az emberiség már csak a kollektivizmussal a valódi demokráciában képes biztonságosan uralni, ami az objektív valóságra alapulva igényli és kényszeríti a társadalmi modell, a társadalmi rendszer változását, fejlődését. Ha ennek a változási kényszernek a gondolkodó anyag, az emberiség nem tud megfelelni, akkor kipusztul.

Az individualizmus pusztító hatása

A napjainkra túlfejlődött kapitalizmus már **fasiszta-kapitalizmus**, amely az individualista felsőbbrendű élősködő erkölcsével, a kíméletlen és már értelmetlenné, haszontalanná váló embertelen versenyszellemével, az erőforrások mértéktelen pazarlásával, az élősködők emberiség feletti határtalan uralmával, már egyre inkább károsan, sőt pusztítóan hat az emberiség fejlődésére, mert a munka szerinti elosztás, a kollektivizmus, a valódi demokrácia a fejlettebb régiókban már szükségszerűvé és elkerülhetetlenné vált. De ez csak a szocializmusban válhat valóra, ami ellen azonban a túlfejlett kapitalizmus a **fasizmussal** küzd. Ez lehet, hogy az emberiség pusztulását okozhatja, ha nem tud a kollektivizmus felé változni.

A következetesen objektív tudományos világnézet

A világ és a benne lévő formák a tapasztalat, az eddigi következetesen objektív tudományos megfigyelések és következtetések szerint a megfigyelőtől függetlenül léteznek, másra nincs objektív, a valóságnak megfelelő megfigyelés, tapasztalat és tudományos magyarázat.

A világot a szubjektív emberi megfigyelés bármilyennek is látja, érzékeli, magyarázza, de létezik, ebben élünk, ez a tapasztalatunk. Csak ez lehet a kiindulási alap az objektív világ felfedezésére, mert ez az objektív valóság, amit a gyakorlat, a tapasztalat és a tudomány is igazol. A képzelgés, hogy ez másként van, ha a gyakorlatban, a tapasztalattal, a következetesen objektív tudomány segítségével nem igazolható, akkor ez csupán az idealizmus képzeletvilága, egy érdekes játék a gondolatokkal.

Az objektív valóság megfigyelése és megismerése

Az ember-állat élőlény érzékszervei és még a gondolkodása is alapvetően az életben maradásra alkalmasak, az evolúcióval fejlődtek ilyenné, nagyon korlátozottak közvetlenül az objektív világ tudományos megfigyelésére. Azonban az ember képes a képzeletére támaszkodni és gondolkodni, így képes a tapasztalatok, a tudomány eredményeinek felhasználásával kiterjeszteni érzékelőképességét. Így egyre nagyobb mélységekben és távolságokban képes megismerni az objektív valóságot.

A gondolkodás azonban ennél sokkal többet jelent, modellt magyarázatot képes az érzékeltről készíteni vagy akár a még nem létező formát is elképzeli és ennek alapján el tudja azt készíteni. Ez segíti az emberiséget a megmaradásért való küzdelemben.

Ez azonban még nem elégséges, mert így még csak gondolkodó állat marad, vagyis mégiscsak állat, még alapvetően csak a szerszámkészítés képességével rendelkező ember-állat, és minden ami ezzel jár. **Gondolkodó emberré** kell válnia, mert ellenkező esetben a termelőerők és a tudomány fejlődésével kipusztul az emberiség, ha nem képes ezeken uralkodni.

A **gondolkodó ember** már a valódi, a gazdasági-politikai- társadalmi egyenjogúságban, a szocialista demokráciában, kollektivizmusban, a kommunista/szocialista társalomban él.

A marxizmus-leninizmus az egyetlen következetesen objektív tudományos világnézet!

A tudományos világnézetet következetesen a marxista-leninista vezérfonalán járó kommunista pártok képviselik. A tudományos világnézet a dialektikus és történelmi materializmus tudománya alapján a következetesen objektív tudományos módszerre épít. Ez az egyetlen út a gondolkodó emberré válásra. Ez a kommunizmus!

Az ember csak a kommunizmus/szocializmusban válhat gondolkodó emberré. A gondolkodó állat korában azonban még nem képes demokratikus kollektív társadalmi formában létezni. Mert a kapitalizmus végéig az ember az ember farkasa, ezért még csak a gondolkodó állat lehet! A kommunizmus demokratikus kollektív társadalmi forma!

Az ember-állatnak a gondolkodó állat korában, egészen a kapitalizmus végéig általánosságban még nem eléggé fontos a következetesen objektív tudományos világnézet. Általában ezt nem szereti és nem is érti, mert a kapitalizmusban nem erre van nevelve az emberiség, így tudatlanságában, akár a saját kárára is gyakran harcol a tudományos világnézet ellen.

Világnézeti tudatlanságában a többség nem akar, de nem is tud gondolkodó emberré válni, mert a kapitalizmusban még gondolkodó állatként kénytelen élni az emberiség. A szocializmusig ez másként nem is lehetséges! Ezért a szocializmusban gondolkodó emberré kell nevelni a népet, meg kell tanítani a tudományos világnézetre, a demokratikus kollektív létezésre, erre azonban a szocializmusban már meg van a lehető-

ség!

A gondolkodó állat tudat kialakítását támogatja a kapitalizmus zavaros vallásos idealista világnézete, mert ez szükséges a kizsákmányoláshoz az élősködéshez, ez a kapitalizmus érdeke. Hmmm … A kapitalizmusban a gondolkodó ember-állat azonban mégis „**EMBER**“-nek képzeli magát, de lényegében még nem az, mert még alapvetően gondolkodó állatként él. Így harcol, így kénytelen harcolni a létéért, mert csak így képes létezni. Mert még nem a következetesen objektív tudományos világnézet alapján gondolkodik, azonban a kapitalizmusban még alapvetően csak ez lehet.

A marxizmus-leninizmus világnézete

Marx, Engels, Lenin, Sztálin, Mao …

Engels Marxszal együttműködve megalkotta a marxista tanítást,
a tudományos kommunizmus elméletét,
a dialektikus és történelmi materializmus filozófiáját!

A leninizmus az imperializmus és a proletárforradalom korszakának marxizmusa!

Csak a **gondolkodó ember** törekszik arra, hogy a következetesen objektív tudományos módszerrel vizsgálja a világot, hogy ne a képzelet, hanem a valóság következetesen objektív vizsgálata alapján gondolkodva építse fel a világnézetét.

Ha az ember-állat gondolkodó ember akar lenni, akkor a gondolatainak a következetesen objektív tudományos módszer legyen a meghatározója, erre alapozza világnézetét. Az így nyert tudását a saját és az emberiség érdekében a létfeltételeinek megjavítására használja fel.

Mivel az ember-állat csak a társadalomban élhet valóban emberként, így ha gondolkodó ember, ha gondolkodó emberré akar válni, akkor az egész emberiség érdekeit is vizsgálnia kell és törekednie kell ennek megvalósulására.

Azonban amíg az emberiség számára a létfeltételeinek előállításához szükséges termelőerők fejletlenek, addig az ember kénytelen a saját létfeltételeiért akár embertársai ellen is küzdeni és harcolni. Így ez még alapvetően csak a marakodó ember-állat élet-halál harca az életben maradásért. Ez még csak a gondolkodó állat színvonala, alapvetően az egyéni érdek az individualizmus uralkodik mindenek felett.

Ebben a korban ebből kitörni szinte lehetetlen, az emberiség túlnyomó többsége még nem képes a valódi gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúság szerinti demokráciában kollektíven gondolkodó emberré válni - gyakran még gondolatban sem, pláne érdemben -, és alapvetően nem is érti meg kellően ennek fontosságát, talán ebben a korban még ez a természetes.

Mert a lét határozza meg a tudatot, ezért a megtermelt javak elosztásában még az ember-ember elleni küzdelem a domináló, ami nagymértékben és gyakran független az értéket létrehozó munkaráfordítástól és nem valósulhat meg a munka szerinti elosztás.

A kapitalizmusban az embertársai kárára az erősebb, az okosabb, a rátermettebb, a

jobb körülményekben élő ember-állat a totális győztes a létfeltételekért folyó harcban, úgy mint az állatvilágban, ez szinte minden emberi értéket felülmúl, lehetetlenné téve **a kollektivizmust, a valódi demokráciát, a gondolkodó emberi létet**.

A mindörökké létező, mozgó anyag

A csodálatos világ olyan amilyen, az nézőpont kérdése, hogy egy szupernóva robbanása csodálatos-e vagy katasztrófa.

A mindörökké létező anyag mozgását nem lehet megállítani, mert az anyag elemi alkotórészei az önmozgásban, a kölcsönhatásokban a mikró és makró méretekben is mindörökké mozgásban, változásban van. A természetben alapvetően a véletlen kölcsönhatásokban alakulnak ki és változnak az összetett formák, amelyek keletkeznek, fejlődnek, majd megsemmisülnek, illetve átalakulnak, **megfordíthatatlanul ok okozati időrendi sorrendben** helyt adva az új formáknak.

Az idő az anyag térbeli mozgása változása az egyik formából, állapotból a másikba mindig egyirányú, a múltból a jelenen át a jövő felé tart ok-okozat sorrendben, így az anyag visszarendeződése az előző állapotba is csak a jelenből a jövőbe történhet, amit a tapasztalat igazol. Talán a természet törvényeinek megismerése más lehetőséget is kínál, de addig ez van. Az anyag ismert mozgása a fénysebességre alapozott, ez behatárolja a változása sebességét. (A kvantum-összefonódás kivétel, talán van még más is, ami lehetővé teszi az idő, a téridő utazást.)

„A modern fizikai **idő**fogalom teljesen elszakadt a hétköznapi tapasztalattól és az erre épített filozófiai gondolkodástól. Fizikailag az időt a megfigyelt rendszer entrópiájának növekedéseként értelmezhetjük. Nevezetesen, a rendszer állapotának két egymást követő megfigyelése két eseményt szolgáltat, melyek a múltból a jelenen keresztül a jövőbe való haladást írják le.”

A mindörökké létező anyag

A formák kialakítására kivétel a gondolkodó anyag, az ember tudatos cselekvése. De hol van az isten? Mi az az isten? Talán az isten is egy gondolkodó anyagforma? De ez idealizmus, képzelgés csupán minden objektív ismeret, bizonyíték hiányában. Azonban a képzelgés nem bizonyíték az objektív valóságra! Fel kéne már a tudománynak fedeznie az istent! Ha valóban létezik! Ha.. ha.. ha...

Mivel az anyag nem semmisíthető meg, így a világegyetemben az összes létező anyag az tömeg vagy energia (esetleg még fel nem fedezett valami más) formájában mindörökké megállíthatatlan kölcsönhatásokban mozgásban, változásban megmarad. Ez hatalmas (végtelen) anyag, energia, ami nem jöhet létre a semmiből és nem válhat semmivé, de létezik, mégpedig szükségszerűen mindörökké! Legfeljebb csak átalakulhat valamilyen más formává (például isten vagy szellemanyaggá is, hmmm … ha ha ha). Azonban, ha valami létezik, akkor az csak anyag, semmi más!

Az anyag mindörökké mozog változik, de olyan forma nincs, nem létezik, ami nem változik, nem tud változni, tud nem változni, mert tökéletes, aminek nincs belső ön-

mozgása és ellenáll minden külső kölcsönhatásnak. Ezért a tökéletes, mindentudó, mindenható, de csak kitalált isten nem létezhet, nincs rá semmilyen objektív tudományos bizonyíték. Kitalálni, logikusan magyarázni bármit lehet, de igaz csak az objektív valóságban létező lehet. Az isten nem az!

A tökéletes anyag

Egyedül a mindörökké létező anyag, ami tökéletes, bár mindörökké változik, átalakul, de sohasem semmisül meg, ezért az egyetlen ami időtálló, amit az energiamegmaradási törvények bizonyítanak. Az anyag nem tűnik el csak átalakul más formába. A tökéletes mindentudó, mindenható istenre azonban semmilyen bizonyíték sincs, így ez idealizmus, a képzelet szülötte csupán, mert az objektív valóságban igazolhatóan nyoma sincs.

Az anyag, az univerzum keletkezéséről közvetlenül nem lehet tudni, érzékelni semmit, ha egyáltalán keletkezett, a spekuláció, a képzelgés nem megfelelő módszer ennek az objektív megfejtésére. Az emberiség ezt nem tudja, talán sohasem fogja megtudni, de az anyag létezik, nem teremthető, nem semmisíthető meg, ez tudományos tény, csak ebből lehet kiindulni. Ebből következik az anyag, az univerzum mindörökké létezése, de istenről semmi objektív tény nem létezik.

* Bár az isten szellem varázsló, aki azonban csak a képzelet szülötte, képes lehet, de csak a képzeletben a semmiből a valami, az anyag teremtésére, ami minden bizonyíték nélküli mese csupán. *

A valóság megfejtésére csak a **dialektikus materializmus** az egyetlen értelmes használható objektív világnézet, az ezen alapuló dolgok ráadásul objektíven ellenőrizhetően működnek, léteznek, de az isten nem hiányzik sehonnan, csak a sötétség homályából mosolyog a hiszékeny tudatlan elmékben.

A szocialista demokrácia a valódi demokrácia.

A baloldali világnézet megvalósulása a jobboldali világnézet meghaladása, ami történelmileg hosszan tartó folyamat, alapvetően a termelőeszközök, a tudományos világnézet, az erkölcs, a civilizáció fejlődésére alapozottan, a társadalmi modellek változásán keresztül valósul meg. **A végcél az osztály nélküli társadalom a kommunizmus.**

A valódi demokrácia azonban olyan politikai-gazdasági-társadalmi modellt igényel, ahol ez működhet, megvalósulhat, ez a kommunizmus, amihez szükség szerint a népi demokrácián, a szocializmuson keresztül vezet az út. A kapitalizmusban nem valósulhat meg a valódi demokrácia, a politikai-gazdasági-társadalmi egyenlőség, mert a társadalom megoszlik felsőbbrendűként élősködő kizsákmányolókra és az őket kiszolgáló bérrabszolga beszélőszerszámokra.

A szocialista demokrácia a demokrácia eddig ismert legfejlettebb formája, mert a szocializmus kollektív működési módja és erkölcse, a következetesen objektív tudományos világnézete lehetővé teszi a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi

egyenjogúságon alapuló demokrácia, az emberi jogok megvalósítását, a bérrabszolgaság megszüntetését. Erre a kapitalizmus működési módja, individualista erkölcse és világnézete alkalmatlan, így nem is valósul meg. A kapitalizmus beszélőszerszám társadalmi forma, ahol lehetetlen a valódi demokrácia megvalósulása az emberiség számára, így azonban az ember-állat még csak gondolkodó állat lehet.

„**szocialista demokrácia: új típusú demokrácia, azonos a néphatalom fogalmával**. A kizsákmányolás megszűnésén, az osztályantagonizmusok felszámolásán és a szocializmus erősödésén alapul. **Biztosítja a néptömegek részvételét a szocialista állam tevékenységében.** Nemcsak jogokat nyújt, hanem megteremti a jogok gyakorlásának feltételeit is." – Politikai kisszótár

A tudományos módszer és a tudományos világnézet egysége.

A következetesen objektív tudományos módszer következetesen az objektív valóságra támaszkodik és az eredményeit a valóságban ellenőrzi!

A következetesen objektív tudományos módszer csak a következetesen objektív tudományos világnézetre alapozottan lehet valóban tudományos módszer, a **gondolkodó EMBER**-ré váláshoz csak így lehet eljutni.

A következetesen objektív tudományos világnézet és a következetesen objektív tudományos módszer együtt létezik, egymásra támaszkodik, az egyik a másik nélkül értelmetlen. Ez a legfejlettebb módszer az objektív világ megismerésére, ez a **valódi tudomány**.

A gondolkodó EMBER a tudományos világnézetre alapozottan a következetesen objektív tudományos módszerrel vizsgálja a világot és a valódi demokráciában megvalósítja az emberi és szabadságjogokat. Ehhez szükségszerűen a társadalom a kollektív kommunista formában létezik, a **gondolkodó ember erre törekszik**. Más út nem lehetséges az **EMBER**-ré váláshoz! Addig azonban egészen a szocializmusig még alapvetően csak a gondolkodó állat lehet az ember, gondolkodó és egymással marakodó!

A következetesen objektív tudományos világnézet következetesen objektív tudományos módszerre támaszkodik, egymást feltételezik. Ez a marxizmus-leninizmus vezérfonalán járó és ezt továbbfejlesztő világnézet. Az ezen az úton járó kommunista pártok világnézetének ilyennek kell lennie. Ez az **EMBER**-ré válás egyetlen lehetséges útja, az emberiség megmaradásának egyetlen lehetősége. A következetesen objektív tudományos világnézet állandóan fejlődik, fejlődnie kell, összhangban a következetesen objektív tudomány eredményeivel, felhasználva a történelmi tapasztalatokat.

A tudományos világnézet

A marxizmus-leninizmus következetesen objektív tudományos világnézet!
A dialektikus és történelmi materializmus a marxizmus-leninizmus filozófiai alapja!
A tudományos megismerés célja az anyagi valóság feltérképezése.

A következetesen objektív tudományos világnézet a világról alkotott képet a következetesen objektív tudományos módszer eredményeire alapozza és felhasználja a civilizáció értékeit. A következetesen objektív tudományos módszer lényege, hogy a jelenségeket, a világot úgy magyarázza meg, hogy az megfeleljen az objektív valóságnak, a tapasztalatnak, így a tudományos módszer célja a világ objektív megismerése! Ez az emberiség számára létfontosságú, ha emberré akar válni!

A következetesen objektív tudományos módszer eredményeit a valóságnak igazolnia kell!

Ez nem könnyű, mert az ember, az ember-állat az szubjektív lény, így alapvetően ösztönösen, az állatvilágból örökölt képességeivel, alapvetően az állati létének megfelelően érzékeli vizsgálja a valóságot, annak ellenére, hogy gondolkodni is képes. Az ember-állat létének ugyanaz a célja, mint a többi élőlényé, egyszerűen csak élni, létezni akar.

De ehhez a létfeltételeit a többi élőlénytől eltérően a képzelőképességgel támogatott gondolkodásával a tapasztalat, a tudomány eredményeinek felhasználásával elvontan, a szerszámkészítéssel, a társadalmi munkamegosztással kollektív formában, képes megteremteni.

A világról a tudatban tükröződő kép, az érzékszervekkel és a gondolkodással kialakuló szubjektív világkép és az objektív valóság igen gyakran eltér egymástól. Az objektív valóság a tapasztalat és a tudomány szerint azonban az emberi szubjektumoktól függetlenül létezik, amit eredményesen csak a következetesen objektív tudományos módszerrel lehet megismerni. Ez a célja a következetesen objektív tudományos módszernek! Erre alapul a marxizmus-leninizmus tudományos világnézete!

Az objektív valóság az érzékszerveken keresztül tükröződik a tudatban, az ez alapján a gondolkodással kialakuló szubjektív kép alapvetően, meghatározóan függ a tapasztalattól, a társadalmi környezet hatásaitól, a tanultságtól, az erkölcstől, a világnézettől, stb., ami végül is a dialektikus materializmussal az objektív valósághoz közelít vagy az idealizmus képzeletvilágába süllyedve eltávolodik tőle.

Az államhatalom az osztálytársadalmakban az uralkodóosztály érdekében működik!

Az államhatalom alapvető célja az uralkodóosztály osztályérdekének a megvédése, az osztályellenség elnyomása, a képviselőik korlátozása, akár a megsemmisítése is, ha szükséges. Az osztálytársadalmakban a demokrácia alapvetően az uralkodó osztály(ok) érdekegyeztetési, érdek érvényesítési lehetősége, azonban a diktatúra különböző formái is az uralkodó osztály(ok) érdekét valósítja meg, amely alapvetően az osztályellenség elleni hatalmi eszköz.

A gazdasági-politikai termelési modell meghatározza az uralkodó és az elnyomott társadalmi osztályok számára a megvalósítható demokrácia és diktatúra jellegét. **A kizsákmányoló osztálytársadalmakban mindig a kisebbség számára valósul meg érdemben a demokrácia és a túlnyomó többség számára legfeljebb csak a látszata lehetséges, így nem dönthetnek a hatalom kérdésében, a formájában, az osztályérdekeiben.**

Az nem valódi demokrácia ahol a kizsákmányolt többség a társadalmi körülmények, az alap és a felépítmény hatására érdemben a kizsákmányolóik közül választhat, ez alapvetően jellemző a polgári demokráciában működő kapitalizmusra, így ez valójában osztály önkényuralom, **fasizmus**, a **mosolygó fasizmus**.

Fasizmus és a proletárdiktatúra az osztályuralomért harcol.

A **fasizmus** (**fasiszta-kapitalizmus**) ellen párja a **proletárdiktatúra**, azonban mindegyik az elnyomott társadalmi osztály(ok) számára **diktatúra**. **A kapitalista-fasizmus azonban kapitalista osztály önkényuralom**, mert a dolgozó proletárok bérrabszolgák, az emberiség többsége, a kapitalista jogállamban is csak beszélőszerszámok, ennek megfelelő demokratikus és emberi jogokkal, így a törvényhozásban az osztályérdekükben nincs szerepük. Azonban a **proletárdiktatúra** a **fasiszta-kapitalizmus** ellen a dolgozó többség érdekének a védelmében diktatúra és egyben **szocialista demokrácia**.

Az anyag mozgása megállíthatatlanul mindörökké tart!

„a testek energiájához a tömegük is hozzájárul, s hogy ez az energia nyugalomban lévő testek esetén sem nulla. Ezt írja le Einstein elhíresült, $E=mc^2$ képlete. … Isaac Newton úgy gondolta, az idő a világmindenség szerkezetének része, amelyben az események egymás utáni sorrendben történnek, és az idő maga is mérhető. Ez a „realista nézet”, vagy newtoni idő. Albert Einstein azonban felfedezte, hogy az idő is a téridő egyik dimenziója, múlása relatív. A relativitáselmélet lényege, hogy minél gyorsabban mozogsz a térben, annál lassabban haladsz az időben. … Szinte minden fizikai elmélet kontinuumként kezeli az időt, mi is így érzékeljük a múlását, aminek nincs legkisebb „egysége”. **azonban a **Planck-állandó** a legkisebb időt mégiscsak meghatározza** Minden esemény zökkenőmentesen, megszakítás nélkül folyik át a következő-

be.”

Az anyag megállíthatatlanul a múltból a jelenen keresztül a jövő felé egy irányában, mindörökké állandó mozgásban, az egymásután következő állapotváltozásban van, ez a jelenség az idő. Tehát objektíven az idő is mindörökké létezik, még akkor is, ha relatíve bárhogyan alakul, mert az anyag valamilyen formában mindig mozgásban változásban van. A mindörökké létező anyag, a mozgás, a tér, az idő egymástól elválaszthatatlan objektív valóság. Másra nincs következetesen objektív tudományos megfigyelés, következtetés. Ha van mozgás, márpedig az anyag mindörökké mozgásban van, akkor az idő is mindörökké van!

Az isten és az idealizmus

A *legfőbb lény* az isten létével nem az a legnagyobb probléma, hogy létezik vagy sem, ezt a tudomány akár ki is deríthetné, ha az objektív valóság lenne. A probléma az idealizmus hibája miatt van, mert az isten léte egyszerűen csak egy kitalált valami, nem az objektív valóság része, ezért nem lehet a következetesen objektív tudományos módszer alapján észlelni, bizonyítani sem. Az isten léte képzelgés csupán. Így a hiszékenység szükséges az isten létének az elfogadásához, de bármennyien is elhiszik ezt, senki sem képes objektíven bizonyítani. Na ez a legnagyobb hiba! A következetesen objektív tudomány - következtetése, tapasztalat - szerint az isten nem létezik az objektív valóságban, mert semmilyen tulajdonsága sem észlelhető, nem figyelhető meg!

Az anyag mozgása változása a fejlődés motorja!

A világegyetemben létező formák, a csillagok, galaxisok, az élővilág a véletlen kölcsönhatásokban fejlődtek ki. Az anyag magától megállíthatatlanul mindörökké mozog, változik, fejlődik, minden tudatos ok, cél nélkül is, legalábbis tudományosan nem mutatható ki semmilyen kezdeti ok, semmilyen tudatos végcél, a képzelet, a hit pedig nem bizonyíték.

Ha létezik valami kiváltó ok, akkor léteznie kell az azt kiváltó oknak is, és így tovább, vagyis, ha isten létezik, akkor léteznie kell a létrehozójának is, ez így logikus, a tapasztalat, a tudomány is ezt bizonyítja. Azonban az anyag a következetesen objektív tudomány szerint nem teremthető, tehát a mindörökké mozgásban létező. Így nincs szükség a mindörökké létező mozgó anyagon kívül kitalálni egy másik kezdő okot, mert a tudomány már megtalálta. Ez a mindörökké mozgásban létező anyag, ezen kívül azonban más nincs!

A világegyetemben létező formák létrejöttéhez, a mozgásához, a változásához, a fejlődéséhez nem szükséges külső céltudatos ok, természetfeletti erő, ami valójában a tudomány szerint nincs is. A csillagok, a galaxisok, az élővilág, a gondolkodó anyag, az ember is minden céltudatos ok nélkül jött létre, aki már a tevékenysége által a természetben nem létező formákat is céltudatosan képes létrehozni. Ez a következetesen objektív tudományos világnézet megállapítása.

Az anyagon kívül létező tudatos valami csak a képzeletben található meg, a tudo-

mány ezt nem igazolja, tehát nincs. A gondolkodó anyag, mivel létrejött az csak anyagban lévő lehetőség, de ebben külső valaminek a jelenléte tudományosan nem bizonyítható. A képzelet szülte világkép azonban nem tudományos, ha a valóság ezt nem igazolja. Ilyen tudománytalan a vallás képzeletvilága. *Bár elképzelhető, hogy a földi ember életébe a földön kívüli gondolkodó anyag beavatkozott, megrövidítette a fejlődés útját. De ez is csak a fantázia birodalma.*

Az isten szellemnek, mivel anyag nélküli semmi, így a semmiből való valami teremtése az nem semmi furcsaság, hanem ez tudománytalan butaság. Ugyanis az isten a vallás szerint nem anyagi valami, hanem szellem valami, vagyis a semmi anyag, így valójában a semmi valami, ami nem rendelkezik az elemi részecskékkel, az atomokkal, elektronokkal, fotonokkal, kvarkokkal, stb. sem. Így nem rendelkezik a teremtéshez szükséges semmilyen tömeggel, energiával, vagyis semmivel sem. Bár az istennek semmilyen tulajdonságáról konkrétan senki nem tud semmit, így erről csak fecsegni, tudománytalanul képzelegni lehet.

„A teremtés előtt nem volt semmi: Ágoston számára a „semmiből való teremtés" már teológiai hagyomány része. A világot Isten vagy semmiből kellett, hogy teremtse – vagy önmagából (mert rajta kívül nem létezett más semmi). De magából nem teremtethette, mert akkor egyenlő lenne vele. Ágoston szerint bármilyen teremtés előtti anyag létezésének a feltételezése tagadja Isten mindenhatóságát. … A teremtés azt jelenti, hogy Istentől származik az anyagiság és az anyagiságot befogadó forma is."

„**Isten szellem**, legfelsőbb, láthatatlan és halhatatlan lény, valóságos személy, Aki teremtője, fenntartója és kormányzója az egész világmindenségnek (láthatóknak és láthatatlanoknak egyaránt). Székhelye a mennyben van, de mindenütt jelen van."

Azonban igazolhatóan az isten szellemnek a semmi valaminek a semmiből való teremtéshez szükséges valamiről nem lehet tudni semmi objektív valóságosat, így ebben a zagyvasában minden bizonyíték nélkül csak vakon, bután hinni lehet.

Ráadásul a teremtés előtt az isten szellem a nem létező univerzumon kívül a semmiben volt és a semmin kívül nem volt semmi sem, csak egyszerűen az isten szellem valami, így ebből a semmiből a semminek kellet a valamit létrehozni, teremteni, hmmm … csupa semmi, ez őrület. Kiérti ezt meg, ki fogadja ezt el?

A formák tudatos létrehozására azonban csak a gondolkodó anyag, az ember képes, de ezen kívül (az UFO, mint gondolkodó anyag kivételével) mást nem fedezett fel a következetesen objektív tudomány, így nem fedezte fel a természetfelettit, a szellemvilágot, az istent sem. A következetesen objektív tudomány szerint ilyenek nem léteznek, mert nyomuk sincs.

A következetesen objektív tudomány szerint a természetben, a világegyetemben lévő anyagon kívül más nincs, a világegyetemen kívüliről, a természetfelettiről pedig csak a tudománytalan spekuláció létezik. Az anyag a semmiből nem teremthető és nem semmisíthető meg, a természeten kívül bizonyíthatóan, érzékelhetően semmi sem létezik, így a természetfelettiben hívő vallásnak nincs semmi értelme, semmi alapja, csak egy kitalált és semmivel sem bizonyított képzelgés.

Az idealizmus és a materializmus világnézetének hatása a jelenségek magyarázatára

Az ember-állat a képzeletére támaszkodva képes az észlelt valóságot, a világegyetem, az anyag, az élővilág, az ember létével kapcsolatban felmerülő kérdéseket a gondolkodásával a valóságnak megfelelően megmagyarázni, de képes akár „logikusan” is szinte bármit kitalálni, aminek nem kell feltétlenül megegyeznie a valósággal, sőt a valóságnak ellent is mondhat.

Azonban, ha a képzelet elrugaszkodik a valóságtól, lazul az objektivitáshoz való következetes ragaszkodás, akkor a magyarázat hamissá, torzzá válhat és ha azzá válik, akkor elvezet az idealizmus kitalált virtuális, a valóságban nem létező, nem igazolható, nem bizonyítható, sőt a bizonyítást nem is igénylő, nem is tűrő világába.

Az idealizmus lényege, hogy a megfigyelt jelenségekre, a világegyetem, az élővilág, az ember, a társadalom jellemzőire alapvetően a képzelet által kitalált a magyarázatot ad, aminek azonban nem kell feltétlenül következetesen megfelelnie az objektív valóságnak, sőt.

Azonban a képzelet nagyon is fontos, mert sok az ismeretlen, amire nincs még megfelelő magyarázat, ezzel azonban körültekintően kell bánni, nem szabad az ismert tényektől nagyon elrugaszkodni és a valóságban ellenőrizni kell az állításokat. A dialektikus materializmus tudománya erre törekszik, az idealizmus azonban végül is megmarad a képzelet világában, így tudománytalan módszerrel alakul ki a világnézete. Mert csak azaz állítás tudományos, ami bizonyíthatóan a valóságban létezik, a tudomány eredményei alapján következtethető vagy megvalósítható.

A materializmus a tudományos módszer alapján megismert, érzékelt, az objektív valóságból nyert ismereteiből alkotja meg a magyarázatait, a világképét, aminek azonban meg kell egyeznie a valósággal, csak így lehet következetesen objektív tudományos.

Az idealizmussal többé-kevésbé logikus, de nem a következetesen objektív tudományos gondolkodással, a hiszékenységre, a felületességre alapozott elmélettel egészen addig lehet eljutni, hogy a képzelet szülte képnek a valóságnak megfelelő bizonyítására már nincs is szükség, azt egyszerűen csak el kell hinni, sőt másként nem is lehet azt elfogadni.

Az idealizmus lényege, módszere, az hogy a valóságban nem kell objektíven léteznie, működnie a kitalált, a spekulált valaminek, nem is kell azt feltétlenül következetesen az objektív valóságnak megfelelően bizonyítani sem, elég a képzelet által a kitalált valamit a hiszékenységre támaszkodva valósnak állítani. Ehhez viszont elkerülhetetlen a tudatlanságra, a tudománytalanságra, a következetlenségre, a vak hitre alapuló hiszékenység.

Az objektív valóság megismerése

Az objektív világból még nagyon sok mindent nem ismer az emberiség. Az objektív világ felfedezésére, megértésére az ismeretlenség homályába vesző úton járva, alapvetően a képzeletre támaszkodva azonban nagyon könnyen el lehet tévedni.

A világ megismerése az idealizmus, alapvetően a képzelet alapján

Törekvés a világ, a társadalom, az ember megismerésére gyakran megtörténik a következetesen objektív tudományos módszer nélkül az idealizmus képzeletvilága segítségével is. Ez azonban végül is alapvetően az emberiség kárára történik és gyakran vezet az embertelenségre és nehéz visszatérni a valóságba. Az idealizmus makacsul ragaszkodik a kitalált világnézetéhez!

A vallás a képzelt világával, az idealizmusával elvezetett az inkvizícióba, a keresztes háborúkba, a kapitalizmus az idealizmusra támaszkodva eljutott a fasizmusba, a holokausztba, a fajelméletre, a világháborúkra.

Azonban a következetesen objektív tudományos világnézet alapján, a marxizmus-leninizmus-sztálinizmus vezérfonalán járva is sok a buktató. De a valóságban igazolható állítások, a tapasztalatok segítenek az előbbre jutásban az objektív világ, a társadalom megismerésében, csak nyitott szemmel kell járni és következetesen a tudományos módszert kell használni.

Az idealizmus képzeletvilága alapvetően a hamis, az objektív valóságot nélkülöző útra tévedve jár. Mivel azonban nagyon sok még az ismeretlen, így többé-kevésbé minden ember eltévedhet, ha a valóságban nem ellenőrzi vagy nem tudja, nem képes ellenőrizni az elképzeléseit, elméleteit.

Ez a vizsgálat azonban gyakran nagyon nehéz sokszor lehetetlen, de amit nem ismerünk azt így kell elfogadni, nem ismerjük, de törekedni kell az objektív megismerésére, ezt nem helyettesíti a képzelet szülte magyarázat.

Az objektív valóság megismerése csak a tudományos módszerrel lehetséges!

A valamely módon észlelt jelenség, ami az ismert törvényekkel nem vagy nem kielégítően magyarázható meg az még ismeretlen vagy részben ismert. A tudomány eredményeire, a tapasztalatra, kísérletre, a modellezésre, stb. támaszkodó következtetést a tudományos módszerrel a valóságban ellenőrizni kell.

Amely jelenség jellemzője, hogy nincs rá következetesen objektív tudományos magyarázat vagy csak részben ismert, az még a felfedezésre, módosításra, pontosításra vár. A megfejtésére tudományos értékű spekulációval, a tudomány által bizonyított alapokra támaszkodva tudományos értékű hipotézis már készíthető róla, amit azonban a valóságban ellenőrizni kell. Ha ez a hipotézis hibás, a valóságnak nem felel meg, akkor a módosítása szükséges vagy akár el is kell vetni.

A tudományos módszer tömören

Az észlelt jelenségről vagy a tudományos következtetéssel készült hipotézist a valóságban következetesen tudományos alapokokra támaszkodva ellenőrizni kell. Ez-

után a nyert tapasztalat alapján a szükség szerint módosítani, majd újból ellenőrizni kell. Egészen addig kell ismételni a megismerés folyamatát, amíg el nem készül a valóságnak megfelelő, a gyakorlatban, a valóságban ellenőrizhető tudományos magyarázat.

A következetesen objektív tudományos módszernek következetesen az objektív valóságra kell támaszkodnia, megállapításainak a valóságban ellenőrizhetően léteznie vagy a tudományos ismeretek alapján következtethetőnek, elkészíthetőnek, megvalósíthatónak kell lennie. Azonban nem lehet minden hipotézist közvetlenül ellenőrizni, de következetesen a tudományra kell támaszkodni az elfogadásához, ez a tudományos hit.

A következetesen objektív tudományos bizonyítás folyamata az észleléssel vagy a tudomány eredményeire alapozott következtetéssel kezdődik, amiről modell, magyarázat, hipotézis készíthető. Ezt követi a hipotézis ellenőrzése a valóságban, majd a modell, a hipotézis szükség szerinti módosítása és ennek újabb ellenőrzése a valóságban, egészen az elfogadható, az objektív valóságot tükröző magyarázatig.

Bár ez egy végtelenül leegyszerűsített leírás a tudományos módszer működéséről, de ami a valóságban bizonyíthatóan létezik vagy megvalósítható azt el kell fogadni az objektív valóságnak, de csak azt. Ami még alapvetően a fantázia, a képzelet birodalma az lehet igaz, amit a valóság igazol, de lehet hamis is, a valóságban nem igazolható állítás.

Az objektíven létező világ megismerése csak a következetesen objektív tudományos módszerrel lehetséges!

Erre támaszkodik a marxizmus-leninizmus következetesen objektív tudományos világnézete. A következetesen objektív tudományos módszer alapvető jellemzője, hogy magyarázatai megalkotásához minden körülmények között az objektíven létező világ észlelt, a megismert, a tudományos módszerrel vizsgált tényeiből, az ez alapján készült hipotézisből, elméletből indul ki és állításait a valóságban ellenőrzi. **A következetesen objektív tudományos világnézet a következetesen objektív tudománnyal együtt fejlődik, egymásra támaszkodnak.**

A következetesen objektív tudomány az objektíven létező valóságból a megfigyeléssel, a tapasztalatokkal, az elért tudományos ismeretek felhasználásával, a tudományos következtetésekkel, a képzelőerővel, a logikus tudományos gondolkodással alkotja meg a természet, a társadalom törvényeit, az elméleteit, a hipotéziseit, ezeket azonban a valóságban, a gyakorlatban ellenőrzi kell. Csak ez fogadható el tudományosan, csak ez nevezhető tudománynak!

A nem tudomány az, amely nem következetesen az objektíven létező valóságra támaszkodik!

Így amely elmélet állítása objektíven, ellenőrizhetően, következetesen nem az objektív valóságra támaszkodik az nem tudományos módszer, így az **nem tudomány**, az még csak a fantázia birodalma, még csak a képzelet világa. Az objektív valóságtól

elrugaszkodva a képzelet által alkotott elmélet, hipotézis, magyarázat, világnézet **nem tudom**ányos értékű, így **nem nevezhető tudománynak sem**. Azonban sok még az ismeretlen, ezért szükségszerűen sok a fantázia, a spekuláció, ezért gyakran nehéz eldönteni, hogy melyik állítás az objektív igazság! Csak óvatosan, körültekintéssel, az-az tudományos módszerrel és világnézettel kell kezelni, hozzáfogni a vizsgálathoz, az értékeléshez!

Kommunizmus

„A kapitalista társadalmat felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, a munkásmozgalom végcélja. Fejlődésének több szakasza van: alsó foka a szocializmus, felső foka a kommunizmus. Elméletileg Marx és Engels alapozta meg.“ - Marxista fogalomlexikon

A kommunista demokratikus kollektív forma a gondolkodó emberré válás létfeltétele!

Az ember a létszükségleteit, használati értékeit a modern korban egyre inkább és idővel kizárólag a kollektívákban termeléssel világméretű munkamegosztásban állítja elő. A termelőerők fejlődésével a kollektivizmus, a termelőeszközök kollektív tulajdona és üzemeltetése lehetőséggé, szükségessé és elkerülhetetlenné válik. Sőt a kommunista kollektivizmussal, a valódi demokrácián alapuló demokratikus együttműködéssel a tudatos, tudományos tervgazdálkodás az emberiség megmaradása érdekében létszükségleté válik. Azonban ez csak a kommunista társadalmi formában valósítható meg, tehát ez az emberiség megmaradásának egyetlen lehetősége, ha létezni akar.

A robotok elterjedésének hatása a kommunizmusban.

Azonban a termelőerők fejlődésével, a robotok termelő tevékenységének kizárólagos elterjedésével szükségszerűen teljesen új társadalmi életforma lehetősége jön létre. Ezen a fejlettségi fokon a termelés a robotok dominanciájával az emberiség hagyományos, a létszükségletek termeléséhez szükséges munkára alapozott életformája értelmetlenné válik.

Helyette azonban lehetővé válik a tudományos világnézet megismerése, a sport, a művészet, a civilizált társadalmi együttélés, a valódi demokrácia megvalósulása, működése, a kollektivizmus a társadalom szervezésére. Ez azonban alapvetően még a fantázia birodalma, erről az életformáról ma még nem lehet tudni szinte semmit, alapvetően csak képzelegni lehet róla. De az bizonyosan látszik, hogy az emberiségnek már nem a hagyományos értelemben végzett munka lesz a dolga, sokkal inkább a tudományok, az objektíven létező világ megismerése, a művészetek elsajátítása, a társas kapcsolatok magas színvonalú megvalósulása.

Marxizmus—leninizmus

Marx, Engels és Lenin forradalmi tanítása, amely filozófiai, közgazdasági és társadalmi-politikai nézetek átfogó és harmonikusan összefüggő rendszere.

A marxizmus elméleti kifejezőjévé vált a munkásosztály alapvető érdekeinek és a kommunizmusért vívott harcának.

A marxizmus létrejötte forradalmi fordulatot jelentett a természet- és a társadalom tudományban melynek feladata nemcsak a világ helyes magyarázata, hanem megváltoztatása is.

Legfontosabb tétele az, hogy a munkásosztály világtörténelmi szerepe az osztály nélküli kommunista társadalom megteremtése.

A tudományos kommunizmus a Marx által megalapozott politikai gazdaságtan tudományos bizonyítékain nyugszik, amely feltárta a tőkés termelési mód törvényeit és bebizonyította, hogy a kapitalista társadalmat szükségszerűen a szocializmusnak kell felváltania.

A marxizmus—leninizmus filozófiai alapja a dialektikus materializmus és a történelmi materializmus.

A marxizmus alkotó továbbfejlesztésének új szakasza Lenin nevéhez fűződik, aki Marx munkásságának hű folytatója.

Leninnek a marxizmus fejlesztésében betöltött alkotó szerepét fejezi ki a marxizmus—leninizmus elnevezés. Tudományosan elemezte a tőkés termelési mód imperialista szakaszát.

Tovább fejlesztette a szocialista forradalom elméletét, s arra a következtetésre jutott, hogy lehetőség van rá, hogy a szocializmus kezdetben egy országban arasson győzelmet. A szocialista forradalom győzelme a Szovjetunióban a lenini eszmék első megvalósulása. - Filozófiai kislexikon

Materializmus és a tudományos világnézet!

„Filozófiai irányzat, amely a filozófia alapkérdésében abból indult ki, hogy az anyag, a természeti-társadalmi objektív lét az objektív valóság az elsődleges, és a tudat, a gondolkodás az anyag által meghatározott. A materializmus ellentéte az idealizmus, amely a szellemet, az eszmét, a gondolkodást, a pszichikait, a szubjektívet tekinti elsődlegesnek.“ - Filozófiai kislexikon

„Ha elismerjük, hogy a természetben objektív törvényszerűség uralkodik, s hogy a természet objektív törvényszerűsége megközelítő hűséggel visszatükröződik az ember fejében, akkor ez materializmus.“ - LENIN MATERIALIZMUS ÉS EMPÍRIO-KRITICIZMUS

Csak az anyagi világ létezik!

Mivel az anyagon kívül a következetesen objektív tudomány szerint más nem létezik, így csak az anyag spontán mozgásával, változásával, az egyszerűből a bonyolultba fejlődésével jöhetett létre minden ami létezik (kivétel a gondolkodó anyag tudatos

alkotásai), így a gondolkodó anyagi forma, az ember is a földön. Amit következetesen objektíven csak a marxizmus-leninizmus dialektikus materialista tudományos világnézetre alapozott tudományos módszerrel lehet, érdemes vizsgálni. Bármely tudományos és gyakorlati eredmény csak a **marxista dialektika** törvényeinek alapján jöhet létre, még akkor is, ha erről (a marxista dialektikáról) a létrehozónak fogalma sincs, nem érti vagy éppen tagadja.

Az ember, az emberiség és a tudomány, a tudományos világnézet.

A földön élő minden egészséges ember, ha megfelelő a környezete, a nevelése, akkor képes elvontan, tudományosan, kulturáltan, humánusan, civilizált emberi módon gondolkodni, élni, a tudomány, a civilizáció eredményeit a saját és az emberiség érdekében fel tudja használni. Azonban csak a következetesen objektív tudományos módszerre alapozott világnézet szerinti gondolkodással lehet az objektíven létező világot a valóságnak megfelelően megismerni és ennek megfelelően cselekedni, csak így lehet gondolkodó emberré válni.

Minden létező az anyag! Más nincs!

Ha azonban bizonyíthatóan, észlelhetően létezne az eddig ismerteken kívül valami más, akkor az is csak anyag, még akkor is, ha más ismeretlen törvényeknek engedelmeskedne, más építőkövekből, másként épülne fel, mert minden ami létezik az „csak” anyag. Így bármi ami bármilyen formában létezik és észlelhető az anyag és csak az! Ami nem észlelhető vagy tudományosan nem következtethető az nincs! A képzelődés az idealizmus, a kitalált valami az csak a fantázia birodalma.

Így például, ha észlelhetően, a tudományos módszerrel következtethetően, bizonyíthatóan létezne az isten szellem valami, akkor az is csak anyagból lenne - talán az istenanyagból vagy a szellemanyagból - hmmm … ha ha ha. Valósként elfogadásához azonban előbb még a tudományos módszerrel fel kellene fedezni, de eddig még nyoma sincs az isten anyagi formának. A képzelet szülte magyarázat nem bizonyíték, ha nyoma sincs a valóságban. Ilyen alapokra építenek a vallások! Ezért az elfogadásához csak a hiszékenység szükséges és elégséges is. Hinni kell és kész! A vallás nem a tudományos gondolkodásra, hanem a hitre, a hiszékenységre, a képzelődésre építi világnézetét.

Minden állítás ami nem a következetesen objektív tudományos módszerrel keletkezik az idealizmusra vezet. Az igaz állításra a tudományos módszer a garancia, ami a következetesen az objektív valóságra alapozza a módszerét. Az idealizmus hibája, hogy állításaiban alapvetően a képzeletre támaszkodik. Állításai a valóságban nem találhatók, nem valósíthatók meg, ellenmond a tényeknek.

Ilyen például a természetfeletti szellemvilág kitalált víziója, az anyag nélküli valami is, aminek semmi köze az objektív valósághoz. A léte nem bizonyítható, sőt nem is kell, valójában nem is szabad bizonyítani, el kell hinni és kész. Azonban a következetesen objektív tudományod módszerrel nem észlelhető és objektíven, bizonyítható-

an sehogyan sem. Az ilyen világkép nem sokban különbözik a szélhámosságtól, ez alapvetően butaságra, a félelemre épít, nem szereti, nem tűri a tudományos világnézetet! A tudományos világnézet számára az maga az ördög, a fő ellenség.

Mi az anyag?

Az anyag az emberi tudattól függetlenül létező objektív valóság!
Az anyag a testeket alkotó valóság, aminek számtalan megjelenési formája lehet!

Minden, valami, bármi, ami a következetesen objektív tudományos módszerrel bizonyíthatóan létezik, következtethető, létrehozható, bármilyen a megjelenési formája, az maga az **anyag,** az „csak” az **anyag**, sem több, sem kevesebb vagy az anyag mozgásának az eredménye. Ilyen a gondolat is, a gondolkodó anyag működésének az eredménye.

A következetesen objektív tudomány következtetése szerint az anyag mindörökké mozgásban változásban, a végtelen térben, a végtelen időben létezik és csak a természet törvényeinek engedelmeskedik. Más valami objektíven létezőre nincs következetesen objektív tudományos magyarázat, ezért ezt kell elfogadni az objektív valóságnak, a világ megismerésének ez a kiindulópontja, ez a materializmus alapja. Ennek legfejlettebb formája a történelmi és dialektikus materializmus.

Ember

****

A gondolkodó anyag.
Mi a gondolkodó anyag?

A gondolkodó anyag a földön az ember, aki a következetesen objektív tudomány szerint azonban minden tudatosság nélkül a véletlen kölcsönhatásokkal, az élő anyag alkalmazkodóképességének, változóképességének, az evolúciónak és a mutációnak, stb., az anyag tulajdonságainak az eredményeként jött létre, mert csak erre van következetesen objektív tudományos bizonyíték és magyarázat. **A következetesen objektív tudományos módszer célja a valóságban objektíven létező világnak az objektív valóságnak megfelelő megismerése.** A következetesen objektív tudományos módszernek (a tudományos módszernek) nincs észszerű alternatívája. A gondolkodó anyag az ember képes a tudományos módszerrel a világ megismerésére! Talán mindent nem ismerhet meg az emberiség, de arra amire szüksége van arra képes.

„**Evolúció és Revolúció:** a fejlődés elválaszthatatlanul összetartozó oldalait jelölő filozófiai kategóriák. **Az evolúció a mennyiségi változások lassú, fokozatos növekedésének felel meg a jelenségek fejlődésében, a revolúció pedig a többé-kevésbé gyors minőségi változásnak. Az anyag mozgása, változása magába foglalja mind a mennyiségi fokozatosságot (evolúció), mind annak megszakadását (revolúció)**. … A revolúció nem valamilyen önkényes elhatározás következménye, hanem objektív folyamat, amelyben „a feszültség legmagasabb fokára jutott” régi ellentmondások feloldódnak, s ezen a talajon keletkező jelenségek új ellentmondások harcának és megoldódásának következtében fejlődnek tovább. ... **a revolúció feltételeit a megelőző evolúció magában rejti**.” - Marxista fogalomlexikon

„A **tudományos módszer** a legjobb módja annak, hogy az igaz állításokat megkülönböztessük a hazugságoktól és tévedésektől. Az egyszerű leírása valahogy így néz ki:

1: Vizsgáld meg valamilyen szempontból az univerzumot.
2: Találj ki egy hipotézist, ami összeegyeztethető a tapasztalataiddal.
3: A hipotézis segítségével adj előrejelzéseket.
4: Teszteld az előrejelzéseket kísérletekkel vagy további megfigyelésekkel.
5: Változtasd meg a hipotézist az eredményeknek megfelelően.
6: Folytasd a 3. lépéstől.”

A gondolkodó emberré válás lehetősége.

Gondolkodó emberré csak úgy lehet válni, ha az emberiség életében az emberi jogok, a szabadságjogok, a valódi demokrácia, a kollektivizmus teljességében megvalósulnak, ha megvalósulhatnak. Ami azonban a fejlett termelőerőkre alapozottan a kommunizmussal, a tudományos világnézettel valósulhat csak meg. Amihez átmeneti forma a népi demokrácia, majd erre alapozottan a szocializmus. Bár a fejlődési sorba beletartozik a kapitalista-szocializmus is, ami azonban a kapitalizmus hanyatló korszaka és velejárója a fasiszta -kapitalizmus. **Jelenleg a földön az USA vezetésével a fasiszta-kapitalizmus uralkodik.**

A termelőerők fejlődésével érik a kapitalizmus méhében a szocializmus, ami a kapitalizmusban a kapitalista-szocializmus formában kizsákmányolással, élősködéssel, bér- rabszolgasággal, szociális demagógiával, a szocializmus értékei némelyikének megvalósulásával működik és a védelmére a fasiszta-kapitalizmus szolgál, ami azonban kapitalista önkényuralom. **A hatalomban a beszélőszerszámok nem vesznek részt!**

Gondolkodó emberré válni a haladó polgári demokratikus gondolatok, majd az eredményeik továbbfejlesztőinek, a marxizmus gondolkodóinak tudományos elméleti munkáinak a megvalósításai alapján lehetséges, amihez azonban elkerülhetetlen a következetesen objektív tudományos, a marxista-leninista világnézet térnyerése.

A **gondolkodó emberré** válást azonban csak a termelőerők fejlődése, a tudományos világnézet és a kommunista társadalmi modell teszi lehetővé, amihez szükséges átmeneti társadalmi formák a népi demokrácia, majd a szocializmus, ami azonban már a következetesen tudományos világnézet alapján szervezi a társdalom életét.

Az emberré, a **gondolkodó emberré** válás csak a kommunizmussal válik lehetővé, bár az ember ekkor még mindig csak az ember-állat marad. A továbblépés még a homályba vész, a fantázia birodalma. Talán az embernek az állati mivoltától, rabságától kellene megszabadulnia, amit még csak elképezni, találgatni, fantáziálni lehet csupán.

Az ember gondolkodó állati léte.

Az ember valójában ember-állatként él, alapvetően úgy mint a többi állat. Mert az ember élőlény rendszertani alapja az állatvilág, így az élete alapvetően az állatvilághoz hasonlít. Az ember-állat a léte érdekében a gondolkodóképességével és társadalmi életével válik ki az állatvilágból.

Az ember-állat az életfeltételeit, eltérően a többi állattól (élőlénytől) alapvetően a gondolkodóképessége segítségével teremti (munkával termeli) meg, ettől lesz az ember a gondolkodó anyag, mert a létét alapvetően a gondolkodása teszi lehetővé. Az ember-állat létéhez a szerszámok, gépek, tárgyak, fegyverek, munkafolyamatok, stb. - a termeléséhez szükséges dolgok elkészítésére -, a gondolkodó és képzelőerő képességével modellt, tervet készít, amit az emberiség elért tudományos ismeretének felhasználásával, a tapasztalat segítségével, az ehhez szükséges eszközök felhasználásával tervez meg, ami a modern korban egyre inkább a társadalmi létére alapozva az ehhez szükséges közös - kollektív - munkával készül el.

Az ember-állat csak a társadalomban létezhet, mint „EMBER”!

Az ember-állat, mint „EMBER”, ami már több, mint csak ember-állat (már gondolkodó állat sőt gondolkodó ember), nem létezhet a gondolkodás és társadalmi lét nélkül. Így az ember, a gondolkodás, a beszéd, a létfeltételeinek munkával történő termelése és a társadalom elválaszthatatlan egymástól, csak így létezhet, mint „EMBER”.

Az ember a gondolkodó és a képzelőképessége alapján a szerszámkészítéssel, a munkával, az összefogással már a gondolkodó állat képességgel rendelkezik, azonban, ha erre megvannak a lehetőségek, a valódi demokráciára, a kollektív társadalmi létre, a tudományos világnézetre alapozottan képes gondolkodó emberként is létezni. **Ez azonban csak a kommunizmusban a kollektivizmussal válik lehetővé, ahol az emberi jogok, a szabadságjogok a valódi demokrácia, a szocialista demokrácia már megvalósul és csak ekkor valósulhat meg teljességében**.

Az emberiség létének nincs tudatos célja!

Az embernek, mint gondolkodó anyagi formának ugyanaz a „célja, érdeke”, mint az egyéb létrejött anyagi formáknak, egyszerűen csak a formájának, a létének a megőrzése, ellenállás a formáját bomlasztó hatásokkal szemben.

A gondolkodó anyag a léte érdekében ehhez képes **aktívan a képzelőerejével, a gondolkodásával és ennek megfelelő cselekedeteivel** a feltételeket megteremti. Ennyi és nem több! A természetben létrejött formáknak (kivéve az ember által készítetteknek), így a gondolkodó anyagnak nincs semmilyen tudatos végcélja, van és kész, megvoltak létrejöttének a feltételei, csak ennyi. Minden egyéb csak képzelődés, a fantázia birodalma, ha nem bizonyítható. Ez az objektív valóság!

A közönséges (szervetlen, nem élő) anyag a formáját mindenféle gondolkodás nélkül csak passzívan képes védeni, azonban ezzel ellentétben az élőlényekre különböző mértékben és formában az **aktív védekezés** a jellemző.

A tudományos gondolkodás az embernek, a gondolkodó anyagnak a leghatékonyabb képessége a saját formája védelmére, ez az anyag ismert legfejlettebb képessége a stabilitásra és ennek érdekében a fejlődésre, a vakon sodródás elkerülésére. Ennek legfejlettebb formája a következetesen objektív tudományos világnézetre támaszkodó **marxizmus-leninizmus** vezérfonalán haladó gondolkodás.

Az anyag mindörökké állandó mozgásban, változásban létezik, a formák keletkeznek majd elpusztulnak. A gondolkodó anyag és az élővilág a formája védelmében a maga sajátos módszerével megpróbál aktívan ellenállni a pusztulásnak. Talán ez a legjellemzőbb az élővilág anyagra.

Az emberré válás útja.

A gondolkodó ember jellemzője az emberi jogok, a demokratikus szabadságjo-

gok, a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenlőségre alapuló demokrácia, a kollektivizmus elveinek, a kommunizmus világnézetének az elfogadása. Ez jellemzően a „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség!” tényleges megvalósulása, ami a haladó polgári gondolkodók álma nyomán a marxizmus világnézetével és eszerint cselekedve válik lehetővé.

A kapitalizmusban **a gondolkodó ember** tulajdonságai még nem valósulhatnak meg a működési módja, individualista erkölcse, a következetesen objektív tudományos világnézet, a **marxizmus-leninizmus tagadása** miatt. Így a kapitalizmus még csak a gondolkodó állat kora az emberiség számára, mert az objektív világ megismerésében a hamis tudománytalan vallással és idealizmussal, a képzelt világgal terhelt zavaros világnézet nyomására még gyakran csak vakon tévelyeg.

Gondolkodó emberré válni csak a szocialista demokráciával, a kollektivizmussal, a kollektív szocialista/kommunista tervgazdálkodással lehetséges, ahol az egyéni érdek és a kollektív érdek harmonikus összhangban van, de a meghatározó a társadalom, az emberiség érdeke. **A kommunista társadalmi forma tudatosan és tudományosan szervezett, ami a valódi demokráciában kollektív formában működik, amihez szocializmuson keresztül lehet eljutni**, szükség szerint a népi demokrácia közbeiktatásával. A népi demokrácia és a szocializmus átmeneti társadalmi forma a kommunizmusba, ahol már a tudományos világnézet, a marxizmus-leninizmus a dominál és a társadalom érdeke a meghatározó.

Az emberiség megmaradása, a fejlett termelőerők feletti uralom, az emberiség érdekében a társadalmi, a világméretű tervgazdálkodás, a következetesen objektív tudományos világnézet, a kollektivizmus és valódi demokrácia nélkül lehetetlen.

A gondolkodó állat színvonalán megragadó emberiség útja a pusztulásba vezet!

A kapitalizmus az individualista erkölcsével, a működési módjával, a beszélőszerszámként élő emberiséggel, a tudománytalan idealista világnézetre támaszkodva az emberiség nem tud gondolkodó emberré válni, így a termelőerők feletti uralom elvesztésével, a válságokkal, a háborúkkal, a népirtásokkal a kipusztulás fenyegeti. Az emberiség vagy eljut a **gondolkodó ember**i formáig a kommunizmusig vagy a gondolkodó állat a fasizmussal elpusztítja a földön a gondolkodó anyagot.

A kapitalizmusban azonban érik a termelőerők fejlődésével a kollektivizmus, a szocializmus lehetősége és a szükségszerűsége is, azonban az emberiség csak a kommunizmus/szocializmus/népi demokráciában maradhat meg. Azonban a kapitalistáknak a saját profitjuk, az élősködésük, a kizsákmányolással szerzett jövedelmük, a hatalmuk, és támogatóiknak, a proletár osztályárulóknak, a kapitalizmust kiszolgáló híveinek a viszonylag kedvező életmódjuk az érdekük. A kizsákmányolók és a proletár osztályárulók hatalmát védi a kapitalista-fasizmus a kapitalista osztály-önkényuralommal, a dolgozó proletár többség feletti diktatúrával. Ami azonban út a pusztulásba, mert ez a proletár dolgozó többség és az emberiség kárára valósulhat csak meg, ami szükségszerűen az osztályharcra és az imperialista rabló háborúkra vezet. Mert a kapitalizmusnak ilyen a természete.

Gondolkodó emberré válni csak az osztály nélküli társadalomban, a kommunizmusban lehetséges.

A földön a gondolkodó anyag az ember, aki biológiailag az állatok világába tartozik. Így az ember az ember-állat! Az ember-állat fejlődésének végcélja a gondolkodó ember. A gondolkodó állat színvonala végül a pusztulásba, a katasztrófába viheti az emberiséget! Világháború, atomháború!

Az ember-állat a kapitalizmus végéig azonban még csak gondolkodó állat lehet. A gondolkodó állat kiválik az állatvilágból a szerszámkészítéssel, a munkával, a gondolkodásával, a társadalmi léttel, de a kapitalizmusban még nem képes a valódi egyenjogúságra alapozott szocialista demokráciában, kollektivizmusban, gondolkodó emberként létezni.

A kapitalizmusban az ember-állat alapvetően úgy él, mint ahogy az állatvilágban szokásos, a létfeltételekért mindenki harcol mindenki ellen. **A kapitalizmus még a gondolkodó állat korszaka! Az ember az embernek farkasa!** A kapitalizmus beszélőszerszám társadalmi forma! Élősködők és kiszolgálóik szélsőségesen megosztott emberi közössége.

A kapitalizmus hívei nem is akarnak gondolkodó emberré válni, megfelelő nekik a gondolkodó állat színvonala is, amit nem is nem is értenek meg. Azonban ez az emberiség pusztulását is okozhatja!

A dolgozó proletár beszélőszerszámok túlnyomó többségét valójában csak a működési költségeik érdeklik, a létfeltételeikért küzdenek, így ők is csak a gondolkodó állat színvonalán létezhetnek. Ez a kapitalizmus kora!

A kapitalistákat azonban a minél nagyobb profi kizsákmányolással történő megszerzése érdekli. A lét határozza meg a tudatot, ezért a szocializmusig kíméletlen, állati színvonalú a verseny a létfeltételekért és szükségszerűen a gondolkodó emberré válásért osztályharc is van.

Mi az ember?

Az ember a földön az anyag gondolkodó formája, aki a következetesen objektív tudomány szerint az állatvilágból az evolúcióval fejlődött ki. Az élővilág és az ember létrejötte minden bonyolultságával együtt az anyagban rejlő lehetőség, csak erre van következetesen objektív tudományos bizonyíték, még akkor is, ha korántsem teljes a kép.

A mindörökké mozgásban változásban létező anyagon kívül a következetesen objektív tudomány szerint más nincs, így ami létezik az az anyag fejlődésének eredménye, a csillagok, a galaxisok, az univerzum az élővilág és az ember is, de nem minden forma jöhet létre a véletlen kölcsönhatások alapján. A gondolkodó anyag az ember képes létrehozni olyan formákat is, ami a természetben nem jön létre a véletlen alap-

ján.

A következetesen objektív tudományos módszer mindig az objektív valóságra támaszkodva vizsgálja a világ jelenségeit és a megállapításait a valóságban ellenőrzi!

„**Ember**: **társadalmi lény. Biológiai szempontból, létrejöttének természeti feltételeit tekintve, a föld állatvilág legmagasabb fejlődési fokát képviseli.** A legfejlettebb állatoktól a tudat és a tagolt beszéd különbözteti meg. Míg az állat viselkedését teljes egészében az ösztönök – a környezetre való reakciók - határozzák meg, az ember viselkedését közvetlenül a gondolkodás, az érzelmek, az akarat, valamint a természetben, a társadalomban és a benne magában érvényesülő törvények ismeretének foka határozza meg. … **az ember és az állat gyökeres különbsége elsősorban abban rejlik, hogy az ember munkaeszközöket készít, hogy hatást fejtsen ki a természetre és alakítsa azt**. … Az **ember nem létezhet egyedül, hanem meghatározott társadalmi feltételek között alakul ki**. „… Az emberi lényeg - írta Marx - nem valami az egyes egyénben benne lakozó elvontság. **Az emberi lényeg a maga valóságában a társadalmi viszonyok összessége**”. … Az ember sajátos vonásai, amelyekben emberi mivolta kifejezésre jut, a tudat, a lelki élet, a legkülönfélébb munkaeszközök készítésének és használatának képessége stb., mind a társadalmi munka terméke. … az ember a társadalom bármely adott fokán az egész emberiség fejlődésének terméke, az ember magáévá teszi és magába ötvözi az emberiség egész eddigi története során elért eredményeit.” - Marxista fogalomlexikon

Mi az emberiség célja?

Az élővilágnak tulajdonképpen ugyanaz a „célja”, mint az anyag bármely formájának, vagyis ugyanúgy nincs semmilyen tudatos célja mint egy kőnek vagy egy csillagnak, van és kész, mert megvoltak a létrejöttének a feltételei, így létrejöttek. A gondolkodó anyag tudatos létrejöttére semmilyen következetesen objektív tudományos bizonyíték sincs. A képzelődés következetesen objektív tudományos bizonyíték nélkül azonban még csak a fantázia birodalma.

A hidrogén és az oxigén a megfelelő körülményeken (hőmérsékleten, nyomáson, stb.) égéssel vízzé egyesül, ez a természet törvénye, a tudomány szerint ehhez semmilyen tudatos célra nincs szükség, ha megvannak a feltételek a hidrogén és az oxigén égéssel elkerülhetetlenül vízzé egyesül.

Az élővilágra és benne a gondolkodó anyagra ugyanez a jellemző. Megvoltak a feltételek a gondolkodó anyag létrejöttére, amit a következetesen objektív tudomány vizsgál és egyre több bizonyítékot tár fel, azonban minden egyéb spekuláció, ami nem következetesen az objektív tudományra támaszkodik, az csak képzelgés csak a fantázia birodalma csupán.

A következetesen objektív tudomány szerint az élőlények alapanyagai, alapformái, a kezdetleges szervei, alapegységei a véletlen kölcsönhatásokban létrejönnek és a kezdeti egyszerű állapotból az evolúcióval egészen a gondolkodó anyagi formáig fejlődnek minden tudatosság nélkül. Más következetesen az objektív tudományra tá-

maszkodó ismeret nincs! A képzelődés, a fantáziálás az idealizmus és a vallás területe, ami semmit sem ér. Bár ezek a **nem tudományok** sem nélkülözhetik a materiális valóságot, de végül is a semmibe jutnak el, ami a valóságban nem létezik. Ilyen semmire világnézetet építeni azonban butaság.

Valaminek a léte csak akkor az objektív valóság, ha az bizonyíthatóan megtalálható, megvalósítható a valóságban. A következetesen objektív tudomány eredményeire támaszkodó következtetés még csak (tudományos) hipotézis addig, amíg még nem bizonyították be a valóságban, ezen kívül minden egyéb még csak fantázia lehet csupán.

Bár vannak olyan gondolatok, hipotézisek, amelyek tudományos alapon következtetések, de valószínűleg közvetlenül nem bizonyíthatók be, ilyen például a világ keletkezése, valójában milyen a csillagok belseje, stb. Azonban ez gyökeresen különbözik az idealizmustól, mert következetesen a tudomány eredményeire támaszkodik, az idealizmus pedig megmarad a képzelet színvonalán, eltávolodik a tudományos módszertől és a fantázia birodalmába jut. A sok ismeretlen miatt azonban gyakran nehéz dönteni, hogy mi tartozik az objektív valósághoz és mi még alapvetően csak fantázia. A következetesen objektív világnézet a következetesen objektív tudományos módszerre támaszkodva azonban segít az objektív valóság megismerésében. Ezen az úton jár marxizmus-leninizmus világnézete.

Idealizmus

****

Az idealizmus a gyarló, a félelemben, a gyávaságban élő emberiség útja!

Azonban az idealizmus legnagyobbjai nagyon is okosak, de néha képtelenek a tudományos úton következetesen végigjárni, megmaradni (mint bárki más), néha letérnek a tudományos útról, a valóság útjáról és a kitalált ösvényen próbának járni, de mivel nagyon okosak, sok követőjük akad a hamis úton is, sőt még félre is magyarázhatják elmélkedéseiket.

Mert gyakran az idealizmus állításainak hibáit nehéz észrevenni, főleg, ha nagyon okos ember által keletkezik, megcáfolásához gyakran a hamis utat végig kell járni minden útvesztőjével együtt, hogy kiderüljön a hibája, erénye. Azonban ez a képzelgés minden hibája ellenére gyakran nagyon hasznos is lehet.

Az idealista vagy a materialista alapon történő gondolkodás, vélemény, viselkedés szempontjából - bár, a civilizáltság, a műveltség, a tudás, a tudományos ismeretek, a társadalmi helyzet fontosak -, de a meghatározó mégis a világnézet, ami érzelmi, erkölcsi támogatást, vezérfonalat jelent az állítások megfogalmazása, elfogadása, az erkölcs, a viselkedés számára. A világnézet tanítható, ami mélyen bevéső dik a lélekbe, alapvetően meghatározó, a vezérfonal a viselkedés számára. Ezt ki is használja az uralkodó hatalom a társadalmi tudat kialakításakor, ami lehet hasznos és káros is.

A idealizmus rabságába kerülhet bárki, legyen az bármilyen okos, művelt, ha gyengeségében, gyarlóságában, félelmében letér a következetesen objektív tudományos útról. Ez valamennyire mindenkit érint, mert félünk, mert nem ismerjük ki magunkat a társadalom dzsungelében, felületesen, nem dialektikusan vizsgáljuk a világot, az embertársainkat és a társadalom jelenségeit. Ebből a kiút csak a következetesen objektív dialektikus és történelmi materialista tudományos világnézet lehet. Ez a marxizmus-leninizmus-sztálinizmus vezérfonalán járó kommunista pártok világnézete.

Az idealizmus a képzelet világa

Az idealizmus a tudatot a természettől elszakítva vizsgálja!
A vallás szerint a világ időben és térben véges, s az isten teremtette!

A képzelet a gondolkodó ember számára nagyon fontos az ismert jelenségek alaposabb megérésében, de még inkább hasznos a világ ismeretlen vagy nem eléggé ismert jelenségeinek magyarázatára, amit még a meglévő ismeretekkel nem lehet kellően megérteni, mert nincs rá megfelelő objektív tudományos magyarázat.

A képzelet segítségével készült modell azonban lehet az objektív valóságra támaszkodó, de lehet hamis is, ami az objektív valóságtól eltávolodva vagy akár azt mellőzve, a valójában nem létezőnek valóskénti elfogadása is. **A materializmus alapján a képzelet az objektív valóság megismerését szolgálja, az idealizmus azonban alapvetően megmarad a hamis vagy a nem létező képzeletvilágban. Ez a lényeges különbség a materializmus és az idealizmus között.**

A képzelet képessége nagyon fontos a megismerés számára, de csínján kell vele bánni. A képzelet segíti az emberiséget az ismeretlen felfedezésében, az útkeresésében, de ez ingoványos út és néha valóban az ingoványba akár a katasztrófába is vezethet.

Lásd például a vallás, az inkvizíció, a világháborúk, a gazdasági válságok, a fajelméletek, a fasizmus, a holokauszt világméretű katasztrófáit, amihez a hamis képzetekkel az idealizmus, a képzelet világa nagyban hozzájárult. Ezek az embertelenségek alapvetően az idealizmus képzeletvilágára támaszkodnak, amely a tudománytalan hamis világnézettel a társadalmi haladás ellenes reakció harca a mindenkori haladó gondolkodók ellen. Így a materializmus a történelem folyamán általában a haladás, az idealizmus azonban a reakció világnézetét, erkölcsét, érdekeit képviselte.

Ezek a katasztrófák elkerülhetők lehettek volna a következetesen objektív világnézet ismeretében, ennek megérésével, elfogadásával és ennek megfelelő következetes cselekedet alapján. Az ember számára alapvetően a saját érdeke a meghatározó. A gondolkodó állat korában létező emberiség alapvetően még nem képes a következetesen objektív tudományos világnézet szerint létezni, így azonban a katasztrófák elkerülhetetlenek.

A képzelet útján óvatosan, körültekintve kell járni, az idealizmus azonban mégis alapvetően a képzelet útján marad, világnézete nem támaszkodik következetesen az objektív tudományra, az objektív valóságra, éppen hogy nem, bár a tudomány eredményeit felhasználja hamis állításainak, elméletének alátámasztására.

Az idealizmus a reakció szolgálatában

A fejlődésben túlhaladott kizsákmányoló társadalmi modellek - mint amilyen a kapitalizmus -, szükségszerűen a reakció, a társadalmi haladás ellenes útra térnek. A túlfejlődött és már a hamis világnézetre támaszkodó társadalmi modell azonban egyremásra katasztrófába kerül, de a hatalom urainak érdekük a modell megtartása, ennek védelmében szükségszerűen az idealizmushoz fordulnak, mert nincs más lehetőségük.

Így a következetesen objektív tudományos világnézet ellenségévé válnak, ami fokozza a társadalmi világméretű katasztrófákat, a társadalom rothadását, mert az a hamis úton járás. Ez viszont a következetesen objektív tudományos világnézetet, sőt még tudományos a módszert is károsan befolyásolhatja.

Az idealizmus jellegzetessége a képzeleten túl azonban az is, hogy nem hajlandó, nem akarja, nem tudja felismerni, elismerni, elfogadni az objektív valóságot úgy

ahogy az van, nem hajlandó vagy képtelen a következetesen objektív megismerés útján járni, a képzelt világnézetét nem akarja a valósághoz következetesen igazítani, a nézetének ellenmondásait, hibáit felismerni, elismerni, korrigálni, úgy ahogy az a következetesen objektív tudományos módszer által megállapítható lenne.

Van olyan jelenség, nem is kevés, amit nem tud még az emberiség a tudományos ismeretekkel megmagyarázni. Azonban erre a tudománytalan, a tudományoskodó, az alapvetően a képzelet által kitalált magyarázat semmiképpen sem elegendő, amíg az nem az objektív igazságot tartalmazza az még csak szubjektív vélemény, ami a következetesen objektív tudományos vizsgálat alapján lehet igaz, de lehet hamis is. Ha azonban elmarad a következetesen objektív tudományos alapon történő vizsgálat és a valóság nem igazolja a jelenségre adott magyarázatot, akkor az marad csak képzelgés, csak szubjektív vélemény, idealizmus.

Az idealizmus és a materializmus között az alapvető különbség az, hogy mennyire ragaszkodik az objektív valósághoz, az objektív igazsághoz. Még akkor is, ha nincs megfelelő objektív magyarázat, amit azonban így ismeretlennek kell elfogadni és csak a következetesen objektív tudományos módon szabad vizsgálni. Erre azonban csak a materializmus, az anyagelvűség és a dialektikus gondolkodás a megfelelő.

Bár a képzelgés egyáltalán nem elítélendő addig, amíg a tudományos bizonyításig azt nem a valóságnak fogadjuk el, hanem csak egy lehetséges változatnak, hipotézisnek. A képzeletnek mindig van kapcsolata a valósághoz. De csak akkor az objektív valóság, ha a valóságban a képzelt valami létezik, megtalálható, tudományosan következtethető vagy elkészíthető.

Csak a képzelgés, csak a gondolkozás, csak a spekuláció nem elegendő a valóság megismerésére. Azonban az idealizmus meghatározóan ezen az úton jár, az állításait nem kell a következetesen objektív tudományos módszerrel bizonyítani, így ez az alapvető hibája. Mert csak a képzelettel, csak a gondolkodással nem lehet megfejteni az objektív valóságot.

A képzelet segítségével, a gondolkodással készült magyarázat nem elegendő, ha a valóságban ez nem található meg. Az objektív valóságot csak a materializmussal, csak a következetesen objektív tudományos módszerrel lehet megismerni, a képzelgés, az idealizmus ehhez nem elegendő.

Az idealizmusnak nem a spekuláció, a képzelgés a hibája, hanem a tudományos következetlenség. Az ismeretlen úton járva, az ismeretlen jelenségre szükséges magyarázat megmozgathatja a képzeletet, de ez nem biztos, hogy megegyezik az objektív valósággal, ennek kiderítésére csak a következetesen objektív tudományos módszer az alkalmas.

Az idealizmus gyakori jellegzetessége az objektív valóságot nélkülöző állításhoz való ragaszkodás, a hamis állítást a hiszékenységgel a hittel valóságosként hirdetése. A tudománytalan hamis, az objektív valóságot nélkülöző nézethez való ragaszkodás azonban tudatlanság, butaság, bárki teszi ezt.

A következetesen objektív tudományos módszer hiányában azonban egyéb lehetőség híján az ismeretlen jelenségre a magyarázatot csak kitalálni lehet, ennek az elfo-

gadásához azonban gyakran elég a hiszékenység, a bizonyítást nem igénylő hit is. Mi ez, ha nem butaság?

Azonban az idealizmus és a materializmus világnézete egyesülhet és egyesül is egy személyben, ez gyakran megtörténik, így a valós és a kitalált jól megfér egy tudatban egymás mellett, ezt valószínűleg, de különböző mértékben senki sem kerülheti el, gyarló emberek vagyunk.

Ez azonban mégis csak a tévúton járás minden problémájával együtt, ami legjobb esetben nem vezet sehova és nincs belőle baj. A kitalált úton járás azonban néha nagy bajt, akár katasztrófát is okozhat. Például ilyen a felsőbbrendű fajelmélet, a nemzetiszocializmus, a hungarizmus, a fasizmus, a vallás, a természetfeletti szellemvilág hirdetése, az ezek alapján történő háborúk, népirtások, a holokauszt.

Az idealizmus a társadalmi haladás ellensége!

A társadalmi haladás ellenes reakció is gyakran ugyanúgy a jóságról, a szeretetről, a családról, a demokráciáról, a szabadságról, az emberi jogokról, a nemzetről, a hazáról, az emberiség érdekeiről beszél, mint a társadalmi haladás hívei. A társadalmi haladás azonban együtt jár a demokrácia, az emberi jogok, a szabadság valódi kiteljesedésével. A kapitalizmusban azonban ezek csak korlátozottan, a beszélőszerszámnak megfelelő színvonalon valósulhatnak meg.

A reakciós kapitalizmus azonban a működési módja miatt a társadalmi haladásra alkalmatlan, így kénytelen az idealizmust, a képzelet világát, a hamis világnézetet a hatalma érdekében támogatni. Bár a kapitalista gazdasági modellnek érdeke a következetesen objektív tudomány, de a hatalma megvédésére elkerülhetetlen az idealizmus világnézete is. Csak így, az idealizmus fegyverével képes uralkodni a beszélőszerszámok tudata felett.

A reakciós társadalmi osztályok létérdeke a társadalmi haladás akadályozása, amihez a hamis világnézetet az idealizmus képzeletvilága alkotja meg. Persze ez gyakran nem tudatos, hanem ez felel meg a reakció hívei érdekének, ezért támogatja ezt a hatalom, ezért alakítja hamissá a társadalmi tudatot, mert a lét határozza meg a tudatot, a hamisat is.

Így az idealizmus alapvetően a társadalmi haladásnak, a tudomány fejlődésének, az emberré válásnak mindenkori kerékkötője. Azonban az idealizmus által felvetett hamis kép megcáfolása az egész emberiség hasznára válhat, és így mégiscsak előreviszi a tudományos fejlődést, ez a legfőbb, de talán az egyetlen haszna is.

A valóság azonban olyan amilyen, ennek következetesen objektív tudományos módszer szerinti megismerése valójában nem célja az idealizmusnak, bár hivatkozik a tudományra, de támadja a következetesen objektív tudományos világnézetet, ragaszkodik a kitalált hamis (olykor gyönyörű szép vagy fantasztikus) világképéhez.

Az idealizmusnak több változata is van, de mindegyik alapvetően kénytelen a képzelgésre a tudományosan következetlen spekulációra hagyatkozni a következetes ob-

jektív tudományos tényekkel, magyarázatokkal szemben, mert nem képes, nem akar ezen az úton járni. Az idealizmusnak a valóság helyett alapvetően a képzeltre alapozott a világképe, ami nem követeli meg a következetesen objektív tudományos bizonyítékokat, éppen hogy nem, mert akkor kiderülne a hibája.

Ilyen az idealizmusnak a sötétség homályban fénylő a világképe, de némely formájában ez mégiscsak egyszerű, átlátható, alapvetően csak hinni kell és kész, ez az idealizmus fegyvere, ehhez a világképhez ezért gyakran elég a hiszékenység is. Isten létezik és kész, nem látod, mit nem lehet ezen érteni, mit kell ezen bizonyítani? Ugye milyen hatásos? Az emberiség túlnyomó többsége ezt elhiszi, miközben semmi valósat nem tud az istenről. Az emberiség hiszékeny?**!**

A föld népének többsége minden bizonyíték nélkül elhiszi, hogy van isten, így ez a normális(?), pedig hamis tudománytalan, a valóságban ellenőrizhetetlen állítás. Azonban ez veszélyes az egész emberiség emberré válása számára, ez hamis tudománytalan úton járás, az eredménye a termelőerők fejlődésével akár az emberiség kipusztulása is lehet.

Mert az egyik hazugság vonzza a másikat, a hiszékenység azonban az idealizmus alapvető jellemvonása, így a reakciós kapitalista hatalom támasza az idealista világnézet. Ebbe a körbe tartozik a nemzetiszocializmus, fasizmus, a hungarizmus is, mert hamis tudománytalan képzelgés a felsőbbrendű faj elmélete, de ez igaz az angol, francia, holland, stb. a felsőbbrendű fehér faj idealizmusára is, mert ez hazug tudománytalan képzelgés, a valóság erre rácáfol.

A következetesen objektív tudományos világnézet is törekszik az ismeretlen megfejtésére, de még mennyire, de a tudományos útról nem térhet le, nem találhat magyarázatot csak a képzelet szerint. Az ismeretlen jelenségeket, amire még nincs elegendő tudományos módszerrel bizonyított tény, magyarázat, azt ismeretlennek kell elfogadni, de törekedni kell a megfejtésére. A tudományos erejű hipotézis csak a tudományos módszerrel készíthető, ezt azonban a tudományos módszerrel ellenőrizni kell a valóságban, a gyakorlatban is meg kell állnia a helyét.

Az idealizmus alapvetően a reakciós hatalom támasza!

A reakcióssá váló kapitalista hatalomnak létérdeke a társadalmi modellt támogató hamis világnézet felhasználása. A tudomány fejlődését következetlenül és hamisan felhasználó idealizmus, a vallás erre kitűnően alkalmas. A vallás azonban alapvetően primitív idealizmus, nagyon messze áll az objektív valóságtól!

A kapitalizmus ellenfele a tudományos világnézet!

Az idealizmus minden formája alapvetően megmarad a képzelt, az óhajtott világ szintjén, még akkor is, ha a világnézetének vannak valós értékes összetevői is. Az idealizmus valójában a képzeletével magyarázza a valóságot. A vallás a képzeletbeli szellemvilágban él! Mintha az valóban létezne, pedig csak kitalálta! Elhiszi a képzelgéseit!

A bérrabszolgatartó kapitalista hatalom az idealizmus állításait felhasználja, mert ez az érdeke, az idealizmus támogatásával válik és erősödik a társadalmi haladás ellenes reakcióssá. **A beszélőszerszám társadalmi formát, a kapitalizmust csak így lehet fenntartani! A tudományos világnézet erre alkalmatlan, ezért harcol ellene! Fanatikusan üldözi a kommunistákat, a haladó gondolkodókat, a tudományos világnézetet, mint ahogy a középkorban az inkvizíció tette!**

A világ megismerése azonban gyötrelmes hosszan tartó folyamat, tele van tévutakkal, amelyen a következetesen objektív világnézet hívei is eltévedhetnek és sajnos néha el is tévednek, ami szintén katasztrófákat okozhat. Az idealizmussal szemben azonban van egy nagyon nagy előnye a tudományos módszernek, a valóságban igazolnia kell állításai valódiságát, az idealizmusnak alapvetően erre nincs szüksége, így csak a katasztrófa kérdőjelezi meg a világnézetét. Az idealizmus azonban bármeddig járhat a már megcáfolt képzeletbeli virtuális világában, mert azt szükség szerint módosítja, de végül is megmarad a hamis úton. **Az idealizmus, a vallás alapvetően a képzeletre, a hitre támaszkodik! Nem szereti az objektív valóságot, a tudományos világnézetet!**

A világnézeti hibák javítására az idealizmus sokkal kevésbé képes, mint a materializmus, mert a képzelet vezérfonalán jár, nem kell következetesen tudományos módszerrel bizonyítania tételeit és erről az útról nem szeret, nem tud, nem akar letérni még a katasztrófák, a nyilvánvaló tévedések által sem. A hiszékenység, olykor a szélhámosság, a demagógia az idealizmus által támogatott reakciós kapitalista hatalom hatásos fegyvere.

Az idealizmus világnézete a forradalomra vezet!

A polgári demokráciában a **népfelség** idealista képzelgése és a hirdetése csak hamis állítás lehet, mert a nép az bérrabszolga, beszélőszerszám. A bérrabszolga azonban nem felség, hanem alacsonyabb rendű szolga ember. A beszélőszerszám mint népfelség áldemokratikus hazugságának az eredménye az elkerülhetetlen társadalmi forradalom katasztrófája, mert a polgári demokráciában nem lehet a bérrabszolgaságot demokratikusan megszüntetni. A kapitalizmus nem működik beszélőszerszámok nélkül!

A kapitalizmus a tudományos világnézet ellen harcol!

A kapitalizmus világnézetében a kizsákmányolása és az élősködése érdekében az idealizmus és a vallás a meghatározó. De a kapitalizmusnak érdeke a materializmus is, mert enélkül nincs profitja. Az élősködés és a profit érdekében lesz a kapitalizmus világnézete az idealizmus, a vallás és a materializmus zavaros kotyvaléka. Ez azonban előbb utóbb katasztrófába vezet. A hamis világnézet a tévútra vezeti az emberiséget!

A kapitalizmus bérrabszolgatartó beszélőszerszám társadalom.

A polgári demokráciában működő kizsákmányoló kapitalista társadalmi modellben

„demokratikus” alapon kapitalista osztály felsőbbrendűség valósul meg, hasonlóan a fajelmélethez. A kapitalizmusban az élősködő kapitalisták osztály**felsőbbrendűség**e valósul meg az alacsonyabb rendű beszélőszerszámok, a munkaerő áru, a bérrabszolga proletárok osztálya felett. A kapitalista célja a minél nagyobb profitja, ami a kizsákmányolással, a proletárok által termelt értéktöbblet törvényes elsajátításával valósul meg.

A kapitalizmusban a többség számára nem lehet valódi demokrácia!

A polgári demokráciában működő kapitalizmus és a kapitalizmus bármely formája bérrabszolgatartó társadalom. Azonban a kapitalizmus hamis tudománytalan, meghatározóan idealista világnézete, antidemokratizmusa, erkölcsi rothadása miatt csak a forradalom lehet a kivezető út a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokráciába, a szocialista demokráciába.

A hazudott demokrácia, amilyen a polgári demokrácia az nem demokrácia a többség számára. A polgári demokráciában működő kapitalizmusban a beszélőszerszámok számára nem valósulhat meg a demokrácia. Az emberiség a valódi demokrácia nélkül azonban már életképtelen, a rothadás, a pusztulás fenyegeti.

Vallás

****

A vallás a hiszékenységre támaszkodik

A vallás a kitalált világnézetét nem tudja és nem is akarja objektíven bebizonyítani. Valójában nem is érti, nem tudja elfogadni, hogy miért kell a valóságban a következetesen objektív tudományod módszerrel ellenőrizni az állításait, ezért a világnézetében alapvetően csak hinni lehet és csak hinni kell. A hit azonban a tudományos bizonyíték nélkül maga a semmi, hiszékenység csupán!

Az istenről, a szellemi lényekről, a természetfelettiről nincs semmilyen következetesen objektív tudományos tény, magyarázat, objektív bizonyíték. Így ennek a világképnek az elfogadásához alapvetően a hiszékenység szükséges. A megmagyarázhatatlan valami az nem a természetfeletti hatalom műve, hanem csak ismeretlen, előbb-utóbb ismerté válik, válhat.

A természetfelettiben, az istenben való hit alapvetően az ember félelme a végtől, az ismeretlentől, a tehetetlenségtől, ami alapján motiválódik. Azonban a következetesen objektív tudományos magyarázatot, bizonyítékot nem igénylő, nem tűrő állítás, a képzelet szülte világnézet valósként elfogadása az hiszékenység, valójában tudománytalan butaság, emberi gyengeség, ami azonban valamilyen mértékben mindenki érint.

A vallás az idealizmus, a képzelet világa!

A vallás a hiszékenységre alapozza világnézetét, állításainak nem kell léteznie a valóságban, nem is létezik csak a képzeletben. Bár bizonyos részeit a valóságból nyeri, mert máshonnan nem is lehetne, de végül is tudománytalan magyarázattal a képzeletre alapozottan alakítja ki a világképét. Nincs olyan hamisság, szélhámosság, hazugság, világnézet, amely ne tartalmazzon valósat is, de ettől még összességében, lényegében nem válik az objektív valósággá, ha a valóság ezt nem igazolja.

A vallás idealista tudománytalan alapokon nyugvó világnézet, ezért az objektív világ megismerésére alkalmatlan, valójában nem is akarja az objektív valóságot megismerni, ez nem is a célja, éppen hogy nem, legfeljebb a kitalált világot szeretné valósnak látni, valósként elhitetni, azonban ez nem az emberiség valódi érdeke.

A vallás az általa kitalált képzelt világot valósnak tartja, pedig csak egy kitalált vízió, amit nem szükséges bizonyítani a valóságban és nem is lehet, ezt csak el kell hinni. Azonban csak a tudás, mégpedig a következetesen objektív tudományos világnézetre alapozott tudás, a dialektikus materializmus az, ami segíti az emberiség létérdekét és az emberré válást. A vallás képzeletvilága idealizmus, nem az objektíven bizonyíthatóan létező valóság.

A vallás a reakció szolgálatában

Az értelmetlen hamis képzelgés azonban alkalmas a társadalmi haladás ellen, mert ez a hiszékenységre, a tudománytalan butaságra alapul, csak ezért használja fel a kapitalizmus, mert nem érdeke a gondolkodó emberré válás, azonban érdeke a gondolkodó állat emberi forma konzerválása, ehhez az élősködése érdekében szüksége van a hiszékeny emberiségre.

Ezért szükségszerűen a kapitalizmus még csak az emberiség gondolkodó állat korszaka, a beszélőszerszámok világa, ezt csak a hiszékenységgel, a világnézeti tudatlansággal, butasággal lehet kordában tartani, erre a vallás idealizmusa, képzeletvilága kitűnően alkalmas.

A ***legfőbb lény*** isteni minta egy felsőbbrendű viszony az isten és az ember között, ami a kapitalizmusban is működik a kapitalista és a proletárok között. Ezért ragaszkodik a valláshoz a kapitalizmus, mert csak így képes uralkodni a beszélőszerszám dolgozó nép felett.

A vallás nem támaszkodik a következetesen objektív tudományra, éppen hogy nem, így világnézete nem lehet objektív tudományos hipotézis sem, csak kitalált szubjektív vélemény, ami a képzelgés eredménye csupán. Azonban a tudomány állításait következetlenül, de mégiscsak felhasználja a hamis, a képzelt, a lényegében idealista világnézete védelmében, de mivel nem következetesen objektív, így végül mégiscsak a hit, a hiszékenység maradhat állításai igazolására. Állításait bizonyíték nélkül hinni kell és kész!

Vallás hiszékenység nélkül nem létezik!

A következetesen objektív tudomány nem támasztja alá a természetfeletti hatalom, az anyag nélküli szellemvilág, az isten létét, csak a mindörökké mozgásban, változásban lévő anyagot. A természetfeletti hatalom, az anyag nélküli szellemvilág létének elfogadása a hiszékenységre, a tudománytalan vak hitre támaszkodik, mert nincs objektív valóságalapja.

Sok mindent nem ismer még az emberiség, sok jelenségre nincs következetesen objektív tudományos magyarázat, azonban ezeket érdemben nem lehet a következetlen, a tudománytalan spekulációval kitalált világnézet, a képzelet, az idealizmus alapján objektíven megmagyarázni, csak félremagyarázni.

A vallás és az objektív valóság

Isten fogalma a monoteista hívők szerint azon természetfeletti lényt jelenti, aki a világegyetemet teremtette! Isten az összes vallásban a Legfőbb Lény, metafizikailag minden lét végső alapja és oka!
Szent Ágoston tanítása a világ teremtéséről: Minden dolog csakis csak Istennek köszönheti a létét!

Valamely képzet vallásos jellegének fő meghatározó ismerve, hogy természetfelettibe vetett hittel kapcsolatos!

Isten a vallás szerint a természetfeletti hatalommal rendelkező ***legfőbb lény***, aki a világegyetemet, benne az anyagot a semmiből teremtette, elindította az anyag mozgását, létrehozta a formákat, megalkotta és uralkodik a természet törvényei felett, ami nyilvánvalóan rá nem vonatkozik, mert anyag nélküli öntörvényű szellemi lény. Isten szellem tehát anyag nélküli valami, azonban a gondolkodó anyag, az ember számára észlelhetetlen, csak sejteni, spekulálni lehet róla. Isten a semmi anyagból van, aki a világegyetemen kívül a semmiben létező valami. Tehát a ***legfőbb lény*** a nincs!

Bravó! Isten a semmiben létező semmi valami?!

A különböző vallásokban ezek és egyéb ezekhez hasonló, a képzelet által kitalált jellemzők változatosan eltérően jelentkeznek. De vajon megfelel ez az objektív valóságnak? Lehet a semmiből valami és fordítva? Lehet a semmi a valami? Vajon mi a semmiben létező anyag nélküli semmi, az isten valami? Aki azonban tökéletes, mindentudó és mindenható? Lehet ez az objektív valóság? Aligha, mert a vallás ezeket az állításokat nem tudja és nem is akarja objektíven bizonyítani, hinni kell és kész, ez azonban csak a képzelet világa, idealizmus csupán. Értelmes dolog ez?

Az isten azonban a képzelet szülötte csupán!

Azonban a következetesen objektív tudomány szerint a világegyetemben csak a természet törvényeinek engedelmeskedő anyag létezik, ami nem teremthető és nem semmisíthető meg, más objektíven bizonyíthatóan létezőt még nem fedeztek fel. Másnak, így az istennek, az állítólagos természetfelettinek nyoma sincs. Az isten csak a képzelet szülötte, ezért ez idealizmus, mert a valóságban nem, csak képzeletben létező kitalált virtuális világban létező *lény* csupán, még ha a leg*főbb* is.

Istent és a természetfeletti világot még nem fedezték fel, nyoma sincs!

Ami a következetesen objektív tudomány szerint létezik az csak az anyag, így ha az isten létezik, létezne, akkor ő is csak anyagból van vagy lehetne (hmmm … istenanyagból, szellemanyagból, hmmm … a semmianyagból? ha ha ha …). Azonban istent, a természetfeletti világot még nem fedezték fel, nyoma sincs, így a léte a képzelgés, vagyis idealizmus csupán. Bár ki tudja, némi objektív bizonyíték jól jönne, de nincs.

Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg, így a tudomány állítása, a tudományos következtetés szerint mindörökké létezik, tehát az anyagot nem teremthette senki és semmi, főleg nem a semmiből (legfeljebb az istenanyagból? … hmmm, ami azonban a nem anyag (?, hmm … akkor mi?), a semmi, így azonban a nem létező, ha ha ha, sőt hi hi hi).

Azonban a következetesen objektív tudomány szerint csak az anyag létezik, az állítólagos teremtőjéről, aki a semmiből van, azonban semmi objektív ismeret sincs (és az istenagyagnak sajnos (?) nyoma sincs! … hmmm, mert a semminek nyoma sem lehet, így nem is észlelhető). De akkor mi az isten? Ez egy agyrém?!

Maglód, Salánki László 2025. március 4.